

A U S T R A L S K É

LISTY

IN AUSTRALIA POSTAGE PAID
IN AUSTRALIA POSTAGE PAID

AUSTRALSKÉ LISTY

ČÍSLO 7 BŘEZEN 1992

Registered by Australia Post
Publication No NBQ - 3910

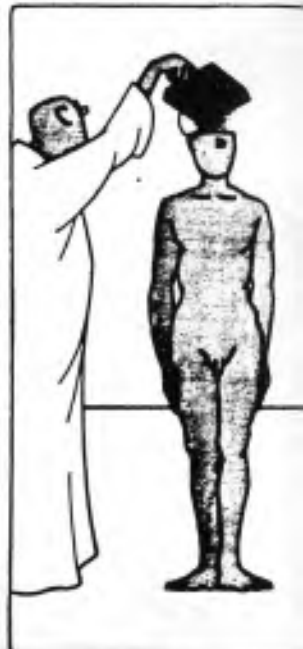
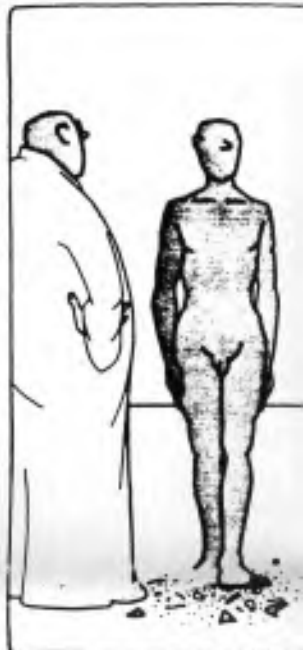
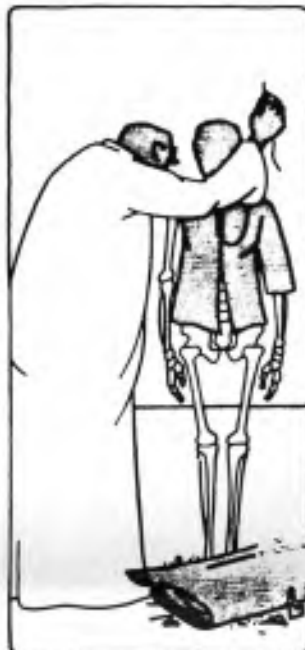
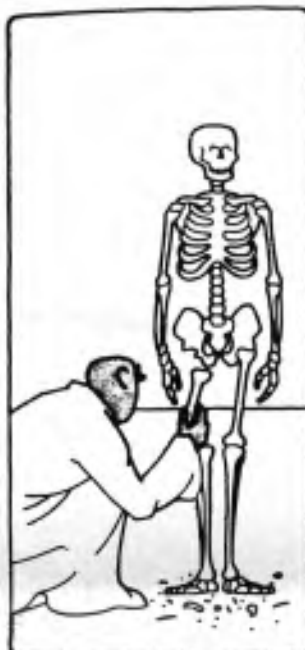
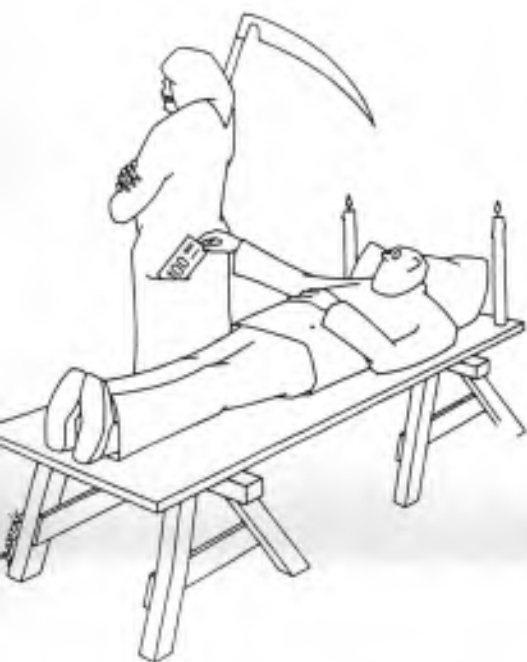

UTÁHANEJ JAKO KŮŇ: NEUMÍS SI PŘEDSTAVIT, CO PRÁCE DÁ ROZEŠTVAT NÁROD!

NEVÁŽNĚ O VĚCECH VÁŽNÝCH

S MIROSLAVEM BARTAKEM

ZPRÁVY Z ČSFR

Ministři zahraničních věcí ČSFR a Slovenské republiky podepsali v Lublani deklaraci o navázání diplomatických styků.

Po více než deseti dnech blokády, řečti tranzitní přepravci uvolnili řecké hraniční přechody, které zablokovali na protest proti zdvihnutí přepravních tarifů v ČSFR a v Maďarsku.

Na pozvání presidenta Havla přijel do Prahy na oficiální návštěvu ČSFR prezident JAF pan F. de Klerk.

Po zasedání vlády Maďarské republiky její mluvčí B. Lászlo oznámil, že Maďarsko bude nuceno vypovědět smlouvu o výstavbě vodních děl na Dunaji mezi ČSSR a MLR z roku 1977.

V ČR se uskutečnila 24 hodinová stávka státní autobusové dopravy, do které se zapojilo 85% všech dopravních závodů a provozů ČSAD.

Generální prokurátor ČSFR zamítnul jako neoddůvodněnou stížnost M. Marečka, který drží hladovku už 47 dní s požadavkem, aby GP jmenovitě uvedla iniciátory a autory tzv. obuškového zákona z roku 1989, proti rozhodnutí vyšetřovatele GP.

Jeden milion korun, které věnoval Václav Havel ministerstvu zdravotnictví ČR, bude použit pro projekt HAIMA. Ročně onemocní v České republice 80-100 dětí leukémií. HAIMA -Unie vytvořená pro pomoc dětem s poruchou se snaží vytvořit registr dárců kostní dřeně v Československu a získat potřebné přístroje, zařízení a léky.

PO DVOU LETECH

Karel Wendt

S výjimkou hradních mistodržících a jejich nohsledů v sekretariátech jsme asi všichni snili o těch chvílích, které se nakonec dostavily v listopadu 1989. Naše představy se asi různily v podrobnostech, jedno však měly určitě společné. Až se jich nějak zbavíme, všechno bude v pořádku, protože všechny ty nešvary, všechna ta svinstva zavinili o n i . Správně. Zavinili.

Když však odešli a z donucení vyklidili pole demokratům, co ti dokázali ve svobodném státě za dva roky? I když vezmeme plně na vědomí obrovské problémy, před které stavi rozvětvené vlády a legie zákonodárců úděsný odkaz čtyřiceti komunistických let, výsledky nejsou právě velkolepé. Nemyslím tím citelné hospodářské potíže, které byly a jsou nevyhnutelným důsledkem rychlého přechodu od plánovaného hospodářství k tržnímu. Zvláště teď, když Poláci uculi od plně privatizace, si v ekonomických reformách vedeme pravděpodobně lépe, než naši sousedí, vycházející z totožných podmínek. Ne, žere mne zbytečné a takřka davové blbnutí (lepší výraz nenacházím), které zvenku vypadá jako vysílání ze "cvokhauzu".

Čtete : CSS, ZS, KAN, LA, HČP, ČSDF, RS, RU, KS-SB, OH, HSD-SMS, ČSL, KDS, NSS, KDH, ČSSD, VPN, ODS, HZDS, KSČM, SDL, SNS, Zelení ČR, Zelení SR, LDS, ASD, SPR-RSČ, atd... Jestli si myslíte, že si opakuji abecedu, tak se mýlíte. Je to část žně dvou let, zkratky politických stran (zdaleka ne všech), ke kterým jsem se uchýlil, protože kdybych ty strany vypsal plnými jmény nevybylo by mi na fejeton.

A čtete dál: Dvořák, Trnka, Dvořák (zase), Říha, Čech, Smutný, (to jsem taky). Duriš, Klinovič, Kotas, Dienstbier, Kryčer, Lux, Čejka, Benda, Čarnogurský, Horák, Kučerák, Klaus, Mečiar, Svoboda, Weis, Prokeš, Kejval, Sabo, Mandler, Battěk, Sládek atd... Ta jména patří ke zkratkám. To je předsedů, co? Protože pak ke každému předsedovi náleží výbor a ke každému výboru funkcionáři. To je výborů a to je funkcionářů, co?

Melbourne, kde už drahá léta chátrám na duchu i na těle, se Praze krásou rovnat nemůže. Není mnoho měst, která mohou. Je však daleko větší. Má přes tři miliony obyvatel, rozlezlých na obrovské ploše, protože místa je tu ze všeho nejvíce. Všechny jeho části spravuje 48 obecních rad, což je hodně. Dávejte však pozor. Praha, s jenom jednou třetinou obyvatel a nepoměrně menší rozlohou, jich má 56, slovy padesát šest. To je starostů, co? A protože k starostům a městským radám patří radní a k radním štáby byrokratů. To je radních, to je byrokratů, co?

Stručný přehled rubrik

Po dvou letech	01
Lustrace - tušení souvislosti	02-03
Několik pohledů na T. G. M.	04
Nic nebylo připraveno!	05
Poslanci a jejich president	06
Horký brambor odpovědnosti	07
Chebra Cadisha	08
Vyvěste fangle na tingl-tangle	09
Z tajů krás české řeči.	10
Jak se jen bude jmenovat	11
Nad dopisy čtenářů	12
Ze světa vědy	13
Český Gibraltar	14
Sportovní zajímavosti	15
Inzerce a služby.	16

Přičtěte k tomu vlády (trojmo), parlamenty (současné i plánované), národní rady a zeptejte se : unesou to národní pokladny?

Na první pohled to všechno vypadá jako bláznivá veselohra, kterou si vymyslela něčí přebujelá fantazie. K smíchu to ale není, protože spíše než o komedii (rozhodně ne "Božskou"), jde asi o symptomy hlubší choroby obou národů. Jakoby se nejhorší známky kapitalismu dostavily dříve, než se mohly projevit první jeho klady. Když se totiž podíváte na ty předsedy, na ty starosty, na poslance, ministry a strany, těžko se u bránit dojmu, že nejde ani tak o usilovné budování svobodného státu, nebo o národní vyžití, ale o velkovýrobu koryt, nebo alespoň často fantasmagorických cest k nim (mám stranu, budu ministrem).

Podívejte se na některé slovenské politiky, kteří jsou ochotni zahrabat dobrý zvuk státu a celý, pořad ještě značný, kredit toho, co bylo kdysi známo pod jménem ČESKOSLOVENSKO. A proč? Pro vlastní stát? Vždyť ho mají přesně tak jako Češi. Je to opravdu tak hrozné žít ve společném státě, který už ve světě něco znamená? Pro národní naplnění? Vždyť už bylo naplněno právě tak, jako to české. Pošetilé? Neuvěřitelné? Zavřete oči a představte si samostatný slovenský stát, jak ho asi vidí Mečiar, Čarnogursky a druhové. Těch ministrů, těch vel-vyslanců, vyslanců, generálních i obyčejných konsulů, na presidenta nehleďte... A všechno naše! Naše! Co víc, dělit se netřeba. Že na tom obyčejný občan bude hůř? Nevadí. Pro něj "naplnění", pro jiné koryta.

Jsem už u konce a ještě jsem ani neček! o Slezku a o Moravě (těch sněmů, těch poslanců!), o Ostravě, rozpůlené jak náš vlastní Jeruzalém, o nových vůdčích a komunistech, kteří pořád ještě nelitují, že ...

Není místo, takže k závěru. " Po dvou letech " vypadá jako vhodný název fejetonu, který lomí ruce nad dvouletou úrodou. Přiznám se však, že mě vábil titul jiný. Ve zkratce (zkratky jsou populární), by to bylo LN. V plném znění - " Lidi neblbněte! "

LUSTRACE tušení souvislosti

O rozhovor jsme požádali Ing. Lubomira Nedbálka, CSc., člena lustrační komise ČNR.

Pokud vim, žádný z členů komise se dříve problematikou tajných služeb nezabýval. Přitom proniknout do jejich struktury, pochopit, k čemu a jak byly vlastně organizovány, nebude asi zdaleka jednoduché. Nemáte pocit, že komisi může dnes StB vodit za nos? Vždyť oni jsou profesionálové, zatím co vy jen, přes všechnu úctu, trochu zasvěcenější laici...

Takový pocit rozhodně nemám. Většina z nás však přiznává, že měla z počátku o StB poněkud naivní představy. Falešných iluzí jsme se ale velmi rychle pod návašem nových a často šokujících informací zbavili. A k těm zasvěceným laikům: většina členů komise už pracovala v komisi předešlé, nejsou to tedy žádní nováčci. Všichni jsme také prošli poměrně podrobným školením, kde jsme dostali základní informace o struktuře StB, metodách práce a podobně.

Řekl jste, že se mnohé vaše představy ukázaly jako naivní. Mohl byste uvést příklad?

Věřejnost dlouho žila v domněnách, jakými mozky StB disponovala. Nebyla to pravda. Většinou v ní pracovaly tak zvané komunistické dělnické kádry, jež k StB nastoupily přímo z vojny. Teprve potom absolvovaly různé školy StB nebo SNB. Mnozí dokonce ani nerozuměli ideologii, jíž měli tak oddaně sloužit... Například většina pracovníků kontrarozvědky, jejímž úkolem bylo bojovat proti tajným službám Západu, neuměla jediný světový jazyk. Nezbyvalo jim než vycházet z překladů, které jim kdosi položil na stůl. Prověřoval jsem například tak zvanou sledovačku. Podle předpisů se měl každý sledovač školit nejméně pět let. Ke svému překvapení jsem zjistil, že drtivá většina sledovačů vlastně vůbec neví, jakými předpisy se má při své práci řídit...

Hlavním úkolem komise bylo provést lustraci poslanců ČNR. Později se okruh vámi lustrovaných osob rozšířil i

na vládu ČR, ministry a jejich náměstky, kancelář ČNR, úřad vlády ČR, generální prokuraturu ČR. Máte tedy s lustracemi dostatek zkušeností. Co stačí komisi jako důkaz, aby označila lustrace za pozitivní? Je jim pouze záznam v registru svazků, jak stanovuje nedávno přijatý lustrační zákon?

Rozhodně ne. Jestliže jméno dotyčného najdeme v registru, snažíme se hledat další materiály. Podle usnesení ČNR je sice záznam dostatečným důkazem, nicméně přesto většinou ještě například vyslechneme estébáka, který dotyčného v rámci agentury řídil...

Některé odborníci považují za jediný dostatečný důkaz spolupráce vázací akt, v němž se daná osoba zavázala písemně ke spolupráci.

Vázacích aktů a tak zvaných verbovek se bohužel zachovalo strašně málo. Buď byly skartovány v prosinci 89, nebo je rozkradli sami estébáci. Část mohla skončit i za nehty těch, kteří přišli na vnitro po listopadu, protože je tam v tom období dosadili agenti. Nicméně známe spoustu případů, kdy dotyčný odmítal cokoli podepsat, nicméně s další spoluprací souhlasil. Vedli ho samozřejmě v registrech dál, avšak žádné jim podepsané materiály, mimo případné vlastní zprávy, prostě neexistují.

Exministr Sacher tvrdí, že záznamy StB nelze považovat za věrohodné, čímž lustrace nabývají spíše charakteru politického boje než očisty společnosti. Navíc šlo údajně ex post do registrů kohokoliv připsat, a to i bez jeho vědomí, či naopak z evidence vyřadit. V rozhovoru pro Týdeník Květy doslova řekl: "Ti, kdo mají být chráněni budou a politickým protivníkům zbudou oči pro pláč..."

Žádné podobné podezření se nám dosud nepotvrdilo. Ani jednou se nestalo, že bychom někoho označili za spolupracovníka a on jakoukoliv spoluprací kategoricky popřel. Často se mnozí hájí, že byli ke spolupráci různými nevybíravými prostředky donuceni, nicméně kontakt s StB nepopírají.

Podle mého názoru nikdy nebylo a ani není možné cokoli do registru připsat. Tutiž pravděpodobnost, že by se v záznamech StB ocitl zcela neviný člověk je minimální. Existuje však podezření, podle něhož se naopak agenti z registru vypisovali a to tak, že tam nefiguroují

jako agenti, nýbrž jako zájmové osoby. Podle některých bývalých příslušníků StB se jedná o tisíce jmen. Osobně tomu nevěřím. Nicméně tuto domněnku potvrzuje fakt, že se nám vynořují stále nová jména agentů, kteří v registrech vůbec nefigurují.

První hlasy zpochybňující lustrace se objevily v souvislosti s odvoláním bývalého ministra životního prostředí Bedřicha Moldana, který byl označen za spolupracovníka StB a musel z ministerského křesla odejít. Později se ukázalo, že proti němu neexistoval jediný písemný důkaz....

V té době jsme ještě neměli přesná kritéria hodnocení jako dnes. Moldan nebyl tajný spolupracovník, nýbrž jen kandidát tajné spolupráce.

Jaký je v tom rozdíl?

Jako kandidát byl veden člověk, který se ocitl z různých důvodů ve sféře zájmů StB. Zpočátku šlo pouze o jakousi sondáž, zdá má pro StB vůbec nějaký význam získat ho k trvalé spolupráci. Pokud se ukázalo, že ano, začal se všemi možnými způsoby prověřovat od dotazníků zaměstnavatelů až po kádrování rodinných příslušníků až do n-tého kolena. Teprve poté si dala StB s dotyčným schůzku a spolupráci mu nabídla. Někdo přijal, dost ale bylo i těch kteří odmítli. Odmítl i Bedřich Moldán. V registru tedy zůstal.

Podle čeho pak ale komise určí, který kandidát tajné spolupráce lustraci projde a který ne?

Pro pozitivní lustraci musí lustrovaná osoba splnit tři kritéria: je třeba prokázat, že se stýkala s bezpečností v takzvaném utajovaném styku, nechodila tedy na výslechy na policii, ale ke kontaktům docházelo například v hospodě, parku či jinde, plus že podávala informace významné pro StB či plnila uložené úkoly.

Pokud si správně vzpomínám, Bedřich Moldan žádné významné informace nepodal. Naopak, argumentoval tím, že estébáky vodil za nos.

V určitém smyslu máte pravdu. Moldan pouze s estébáky hovořil o výsledcích svých služebních cest, což je příliš nezajímalo a nemělo pro ně žádný praktický význam. Splnil tedy první dvě kritéria, třetí zůstává problematické. Konečné rozhodnutí vydá

vyšetřovací komise ČNR na základě prozkoumaných skutečností.

.. a přesto musel z postu ministra odejít. Neukazuje právě jeho případ, jak jsou lustrace aktem ošidným a lehce zneužitelným? Ministr Moldan byl mnohým trnem v oku. Nedlouho před vypuknutím aféry zakázal realizaci kanálu Odra-Nisa, na němž měly eminentní zájem Slušovice. Neposloužily lustrace někomu jen jako vltaná záminka k rozpoutání štvavé kampaně s cílem odstranit pana Moldana z křesla?

Mám stejný pocit. Také se obávám, že při odvolání hrály rozhodující roli úplně jiné faktory, o nichž bych však zatím nerad hovořil.

Nicméně stín konfidenta Bedřichu Moldanovi už nikdo nesejme. Kdo zaručí, že se podobných případů zneužití lustraci k úzkým mocenským zájmům nevyrojí desítky? Kdo zaručí, že se lustrace nestanou jen nástrojem k vyřizování účtů?

Případ Moldan považují za výjimečný a nikoli symptomatický. Značně jsme se z něho poučili. Mé znalosti a zkušenosti z práce v komisi mě přesvědčily, že se lustrace zase tak snadno a ve velkém zneužít prostě nedají. Mimo jiné už z čistě technických důvodů.

Je podle vás spravedlivé, aby lustrace postihovaly jen tajné spolupracovníky, z nichž mnozí byli ke spolupráci donuceni, zatímco praví viníci, estébáci, kteří je řídili, zůstanou zcela nepotrestáni?

Není. Například pracovníci první a páté správy, tedy rozvědky a ochrany ústavních činitelů mohou pracovat na FMV dál, aniž potřebují výjimku. Naopak musí paradoxně odejít policisté z ochrany, kteří v minulosti nedělali nic jiného, než hlídali, aby někdo na soudruhy nevystřelil. Jejich šéfové však bez jakýchkoli problémů zatím zůstávají. Příklad za všechny - bývalý náměstek náčelníka páté správy dnes dokonce ještě přednáší na vysoké policejní škole!

Anebo vezměte jiný fakt: opravdu nejhorší estébáci sbalili kufry hned po listopadu. Pěkně v tichosti a navíc s jednorázovým šedesátitisícovým odstupným. Většinou se podařilo obstarat docela atraktivní místa. Ti, kteří šli po nich už tak v klidu neodcházel a o odstupném si mohli nechat jen zdát.

Práci sháněli mnohem obtížněji a někteří ji nesehnali vůbec. Teď se chystá k odchodu třetí vlna. Týká se těch morálně nejméně "závadových" případů, z nichž většina je vinna jen příslušností k StB. Jejich situace je bezesporu nejhorší. Plně chápu, když mnozí čeli pocitu křivdy ale jen z uvedeného hlediska. Lustrace nejsou však v žádném případě řešením spravedlnosti, nýbrž aktem ochrany nové společnosti.

...přesto jste stoupencem lustračního zákona v podobě, v jaké ho přijalo Federální shromáždění.

Lustrační zákon jsme potřebovali jako sůl. Očista společnosti je nutná, bez ní bychom se dál nedostali. K zákonu mám určité výhrady. Většinou jsem o nich už hovořil.

President navrhuje novelizaci s cílem uvést zákon do souladu s Listinou občanských práv a svobod. Jaký je váš názor?

Novelizace se týká mimo jiné dvou problematických bodů - možnosti obhajoby u soudu a dále - aby výsledek lustrace dostal do rukou pouze občan, nikoli také zaměstnavatel. Občan je samozřejmě povinen zaměstnavateli osvědčení na požádání předložit. Tady se vychází z téze - čím méně lustračních verdiktů v oběhu, tím nižší riziko znaužití či vydírání (ale také rozšiřování prachobyčejných kleptů). Většina lidí očekává od novelizace určité zdokonalení zákona, odstranění sporných bodů a možno říci změnu jeho dopadu. Jen malokdo si však uvědomuje, že zákon zdá se ve své nynější podobě mnoha vlivným politickým silám naopak příliš měkký, a je možné, že se tyto síly pokusí po otevření otázky novelizace navrhnout pravý opak - zveřejnění takzvaných plošných seznamů. V nich by se měla ocitnout jména všech tajných spolupracovníků, avšak také bez výjimky, všech estébáků včetně bývalých pracovníků rozvědky. Policisté, bývalí příslušníci StB, kteří prošli prověřkami a dnes žijí v domnění, že už mají vše za sebou. Sám jsem velice zvědav, jak Federální shromáždění tento problém novely lustračního zákona vyřeší.

Martin Zajíček
týdeník Květy

NĚKOLIK POHLEDŮ NA T. G. M. Březnová úvaha.

Uhladit a vtěsнат tohoto odpůrce šablon a konvencí do zkategorizovaných škatulek by bylo počinem po výtce jalovým. Už samo Masarykovo kácení model - a kácel je od mlada s vervou - se vymýká konvenčnímu hodnocení.

Hradčany dnes věru nehostí na nejvyšším stolci prvního českého disidenta jako demokratického vládcе. Rebel Masaryk rebela Havla předešel o tři generace. Obě tyto naše vyjimečné hlavy státu jako zraři mužové hnali útokem proti přesile, proti zabeđeně netolerantnosti, proti zapšklým filistínům a hlavně proti české malosti, a to i z Hradčan. Nad drakem oba zvítězili přímostí, osobní integritou a statečností a také za příznivé konstalace politických sil v Evropě. Oba rebelové na českém trůně v jednom století - nezakládá to nebezpečnou tradici ?

Naši vychytralci a "realpolitikové" s jepičí paměti mají ovšem oba tyto blanické rytíře za Don Quijoty, síly jim protichůdné z nich naopak opět činí modly, proti vůli oběti této nechtěné ideiseace.

Až na poslední léta byl Masarykův život naplněn kláním a zdoláváním překážek. Přes učení se kovářem se syn slovenského nevolníka vyšvihuje na universitní stolice ve Vídni a v Praze. Ocítá se uprostřed bojů o Rukopisy a poctivost dějin české literatury, sehrává hlavní roli v Hilsneriadě, stavi se v exilu do čela boje o nezávislost a se spojenci poráží rakouskou monarchii. Bojo ozdravení českého politického života vedl až do posledního dechu v roce sedmatřicátém.

Na Viedeňské universitě se již v minulém století habilitoval neobvyklou sociologickou studií o sebevraždě, v níž podrobil současnou bezvěrou společnost ostré a kritické analýze z pozice věřícího křestana. To postavilo Masaryka do konfliktu s evropskými pseudoliberaly, ale zároveň i s církví. Později se stal autorem mnoha historicko-filosofických prací a jeho "Česká otázka", "Rusko a Evropa", a "Světová revoluce" vyvolávaly značné kontraverze. V Čechách především "Česká otázka". Masarykovo "Rusko a Evropa" však ještě dnes platí za jednu z nezasvěcenějších studií o Rusku a Rusech a o poměru ruské kultury k Západu.

České Kondelky znepokojil Masaryk ještě dávno před první světovou válkou když resolutně vystoupil na obranu nepravdivě obviněného Hilsnera. Šlo tehdy o "rituální" vraždu - údajně - v obci Polná a Masaryk si z vyhraného boje odnesl přezdívku "židomila". Kromě tohoto neohroženého vystoupení mu doma nijak nepřidal na popularitě přechod z původního řadového katolictví na víru česko-bratrskou. Řím také dobře nesnášel Masarykovo vyzdvihování Husa a Komenského. Jeho chvalořečení Karla Havlička, kterého dává Čechům za vzor jako poctivého a neohroženého novináře, ho činilo podezřelým ve Vídni a dále popouzelo římskou církev. Masaryk prostě slynul

pověsti nebezpečného pokrokáře.

Právě tak jako kdysi před ním Palacký, Masaryk neměl původně v programu bourat Rakousko. Ba ještě v době kolem vypuknutí první světové války, na počátku svého exilu, Masaryk netušil, že se bude vracet v roce 1918 do Prahy jako president nezávislého státu, pokračovatele českého království. Kdyby nebylo Rakouska museli bychom je stvořit, prohlašoval loyalista Palacký v době kdy ještě věřil, že lze Habsburky přesvědčit o zrovnoprávnění svatováclavské koruny. Ku konci života, kdy již bylo zřejmé, že po narovnání s Maďary Viedeň odložila českou korunu do role děvečky Rakouska, Palackého loyalita k Vídni se proměnila ve známé "byli jsme před rakouskem, budeme i po něm" !

I Masaryk se ve Vídni zklamal a pustil se do rozbíjení Rakouska a zřízení demokratického československého státu. Snad jen generál Štefánik se mohl pochlubit stejným úsilím zařadit do nového státu i celé Slovensko. Po tisíci letech tvrdého panování na území které překřtili na Horní Uhry, srazili Maďaři Slovákы na úroveň národa pastevců a pokorných analfabetů. Ještě do nedávna bylo v maďarštině rčení "Toth nem ember" (Slovák není člověk) zcela běžné. Masarykova republika Slovákům pak vybudovala hustou síť škol slovenských a v Bratislavě Komenského universitu. Tak se stalo, že slovenští fašisté a gardisté Masarykovi v třicátých letech mohli z největší části spílat už poměrně dobrou slovenštinou.

Masarykovi spílala samozřejmě i krajní česká pravice a krajní česká levice ho sotva tolerovala, hlavně pro jeho rozhodné a zásadní odsouzení bolševismu. Masarykovi spílal kdekdo - jen prostí lidé nikdy. Byl jedním z nich, byl člověkem prostým a člověkem prostých mravů ! Když zemřel lidé na ulicích veřejně plakali..

Byl Panevropan a Internacionalista Masaryk Čechem či Čechoslovákem ? Spíše sice Slovákočechem anebo Slováckým Moravanem. Původem Slovák z otce Slováka, na východní Moravě moravské matce narozený. Uvědomělým Čechoslovákem se stal až během dalšího života po příchodu z Vídne do Prahy. Své rodné Moravské Slovácko nosil v srdci a sebou vždycky. Česká pochybovačnost a jakási pokroucenost a malodušnost mu zůstaly vždycky cizí.

Spekuluje se často, zda by byl starý pán - tak ho znávala Praha - kapituloval před Němci a bolševiky, kdyby byl v kritických chvílích tohoto století býval presidentem on a ne Beneš. Mnozí mají za to, že Masaryk by byl prostě po svém prostém způsobu zavelel "Tož chlapci, sedláme" Beneš se polekal když zadupali.

Masaryk nepřijímal vyznávání míru za každou cenu, i za cenu ztročení. Nepřijímal také známé Chelčického učení o neodporování zlému. Ještě dávno před presidentováním zajel do Jasně Poljany za Tolstým, tehdy nejpřednějším exponentem neodporování zlému, ale nepodařilo se mu přesvědčit Lva Nikolajeviče o nutnosti potírání násilí a hříchu. President Osvoboditel nám vždycky říkával, že demokracie, která se nechce bránit a nedovede bránit není pravou demokracií. Jeho slova jsme nebrali vážně a ejhle - padesát let roboty !

Masarykův triumfální návrat z exilu do Prahy 1918 po dobyté nezávislosti obnoveného státu byl pro něho jen začátek nových bojů - o odrakouštění, o demokratizaci. Sametu bylo

tehdy vůbec poskrovnu. Maďaři nechtěli pustit slovenské nížiny, a znovu Slovensko napadali, vyháněli je Sokolové a legionáři pod velením francouzských důstojníků. Bojovalo se s Poláky na Těšínsku. A v celém pohraničí byly tři miliony Němců. Do sametu si tedy Masaryk sednout nepříjel. Ne všichni Češi si přáli nezávislost, zástupy lojalistů koketovali s Vidní.

My Češi bychom nikdy neměli zapomenout svůj dluh tomuto prvnímu statečnému Slovákovi na pražském hradě. Svým vlastním životem nám dokázal, že posluhování jiným národům trpět nesmíme. Nebát se a nekrást, domlouval. Dal nám také heslo do presidentské standarty "Pravda vítězí!" A když s jeho synem Janem opatrně dodáváme "Ale dá to fušku," tu fušku si spolu s Havlem dnes dejme. Nemáte pocit, že ten náš první disidentský prezident se na toho druhého usmívá?

Bořek Šindler

NIC NEBYLO PŘIPRAVENO

Závěry vyšetřovací komise o 17. listopadu 1989

Takřka 33 tisíc stránek písemností a dokumentů získala vyšetřovací komise FS pro objasnění události 17. listopadu 1989. Z toho je 1645 stránek výpovědi 279 svědků, z nichž někteří předstoupili komisi vícekrát. Závěrečná zpráva komise, která byla předložena poslancům Federálního shromáždění, má 120 stran.

Závěry komise jsou následující:

Zásah bezpečnosti proti manifestantům na Národní třídě večer 17. listopadu nebyl předem plánován.

Není pravdou, že by vlastní zásah byl řízen ze dvou velitelských center, z nichž jedno mělo být utajeno.

Tvrzení Drahomíry Dražské o smrti studenta Martina Šmída během manifestace nebylo záměrnou dezinformací, nýbrž jejím výmyslem.

Návštěva místopředsedy sovětské tajné služby KGB generála Gruška neměla k událostem na Národní třídě žádný vztah.

Zásah proti demonstrantům, stejně jako všechny ostatní akce, neměly vést k odstranění tehdejšího vedení KSČ.

Nyní se podívejme na některé body zprávy komise podrobněji.

Zpráva Dražské, že při manifestaci v Praze zahynul student Martin Šmíd, kterou později rozšířil do světa Petr Uhl, zapůsobila na všechny lidi jako blesk. Proto se samotné Dražské i vzniku komise velmi hluboce věnovala.

Psychologický posudek charakterizuje Dražskou jako osobu se sníženou věrohodností. Dražská se k manifestaci připojila, ale zraněna nebyla. Dvěma svědkům poprvé řekla v sobotu 18. listopadu půl hodiny po půlnoci, že na Národní třídě byl zbit do bezvědomí jeden kamarád. Příslušník SNB v

červeném baretu to prý komentoval slovy: "To je dobrý, ten už má dost.." Přibližně v 11.15 hodin tvrdí své známé pečovatelce Mirce Litomiské, že ji volal bratr studenta Šmída z matematicko-fyzikální fakulty, že jim ráno oznámili příslušníci VB jeho úmrtí. O chvíli později v lékařské ordinaci už mluvila o mrtvém Martinu Šmídovi.

Komise prokázala, že Dražská nebyla agentkou StB, takže nemohlo jít o řízenou desinformaci. Možnost nějakého vztahu Dražské k jiné složce podobného nebo příbuzného charakteru se nepodařilo naprosto vyloučit, nicméně se tato možnost jeví být velmi pochybná.

Velmi podezřelou se zdála večere náměstka federálního ministra vnitra Lorence s náměstkem předsedy KGB Gruškem ve chvíli, kdy probíhala manifestace. Komise upozorňuje, že by bylo absurdní, kdyby jeden z nejvyšších funkcionářů KGB při jel do Československa, aby na konci své oficiální návštěvy v průběhu závěrečné večere řídil či alespoň inicioval provedení státního převratu v ČSSR.

Při vyšetřování se nenašly sebemenší stopy po nějakém druhém centru, které mělo řídit část příslušníků SNB, aby krutě zasahovali proti demonstrantům, a tím vyvolali nepříznivou odezvu veřejnosti, která by vedla ke změně politických poměrů. Ani stranický šéf Prahy Miroslav Štěpán, ani generální tajemník ÚV KSČ Miloš Jakeš, ani vedoucí oddělení KSČ Rudolf Hegenbart, který byl často podezříván z této inscenace, nic takového neřídil. Rovněž vedoucí disidenti nehráli při přípravě manifestace studentů k 50. výročí smrti Jana Opletala žádnou roli. Musíme se tedy spokojit s tím, že surový a bezohledný zásah bezpečnosti proti demonstrantům na Národní třídě byl výsledkem chaosu mezi místními veliteli a řídicím štábem, násobeným surovostmi jedinců, kteří k tomu byli vychovávaní a ideologicky podněcováni během služby v SNB.

Vyšetřovací komise nám neodhalila žádné senzační výsledky, jak možná někteří čekali. A však shromáždila spoustu podrobností o listopadu 1989 i o podmínkách, v jakých tehdejší skutečně lidová revoluce u nás probíhala. Nyní by bylo žádoucí, aby tato suchá zpráva vyšla v masovém nákladu tiskem, takže by si ji každý mohl přečíst a zamyslet se nad ní.

Karel Pacner - MLADÁ FRONTA

Co dodat? Pokud se vám zdá, že tak hloupě vymyšlenou pohádku jste už dlouho neslyšeli, pokud vás rozčilala představa, že jste pokládání, slušně řečeno, za tak naivní a nezkušené, abyste podobným zprávám a prohlášením věřili, pak přesně sdílíte naše pocity. Jako československého poplatníka by mě ještě navíc rozzuřilo pomýšlení, kolik peněz ze státní pokladny stála práce této komise..!!

za redakci Jana Háberová

Máte-li zájem o knížku M. Zikmunda a J. Hanzelky

"Cejlón ráj bez andělů", či o zajímavou videokazetu

"Cesty a křížovatku H. a Z." volejte:

AVRO - Jitř Vrožina - (02) 621 7586

Cena za kazetu i za knihu je \$ 20 plus \$ 5 poštovného

Poslanci a jejich prezident

Aleš Nebeský

Federální parlament si po svém zvolení před dvěma lety dal do vínku vytvoření nové demokratické ústavy a základních zákonů pro fungování demokratického státu. Nedá se říci, že parlament a vláda neudělaly vůbec nic, a to i navzdory některým zákonům, které jsou - mírně řečeno - diskutabilní. Ukazuje se ale, že reprezentace vyšlá z prvních svobodních voleb po čtyřiceti letech (jsou lidé tvrdící, že to bylo po 55ti letech právě tak, jako že volby v roce 1990 se svobodnými volbami nemají nic společného) je neschopna vyřešit základní ústavní problém - státoprávní uspořádání.

Václav Havel, bez ústavní zákoně moci, od začátku minulého roku postupně přicházel s celou řadou tzv. iniciativ, které tak či onak politická reprezentace odmítla. Jím předložený návrh zákona o referendu parlamenty sice okleštěný přijaly, ale nebyly schopny se dohodnout na znění otázky - čímž efektivně referendum odmítly. Neschopnost o to horší, že přes dva a čtvrt milionů občanů vyhlášení referenda svými podpisy vyžaduje. President se pak v polovině listopadu m.r. z televizní obrazovky obrátil přímo k občanům s výzvou, aby apelovali na své zvolené zástupce pro splnění jejich volebních slibů. Současně ohlásil předložení čtyř ústavních zákonů. V prvé řadě uzákonění mimořádných moci presidentu republiky (srovnatelnými s "reserve powers" pro Governor-General) použitelných v krizových situacích (rozpuštění parlamentu neschopného usnášení a vyhlášení mimořádných voleb, vyhlášení referenda). Pro překonání současné neschopnosti zastupitelských orgánů dohodnout státoprávní uspořádání, navrhnul změnit způsob přijímání ústavního zákona (platnost ústavy platná až po souhlasu obou národních rad) a vytvoření nové struktury federálních zastupitelských sborů (vytvoření Federálního shromáždění a Federální rady). Tyto zákony byly myšleny jako novelizace stále existující komunistické ústavy a i když se mohly stát základem nové demokratické ústavy, byly otevřeny

revizím při projednávání její konečné podoby.

Pátý návrh, který není částí ústavy, byla změna volebního systému poměrného zastoupení (vytváření množství stran a mnohdy vládnutí neschopné koalice), na systém kombinující většinový systém (jak ho známe zde v Austrálii) a existující systém poměrného zastoupení.

Obě komory federalního zastupitelství návrhy presidenta zamítly. Na tom by v normální demokratické zemi nebylo nic divného. Postkomunistické politické uspořádání v republice není ani normální ani v plném slova smyslu ještě demokratické a proto by snad mohlo být podivné, že návrhy byly zamítnuty nejen levicovou a pravicovou opozicí v Čechách a nacionalisty na Slovensku mající společný zájem na tom, aby vláda "sametové" revoluce byla co nejenešpěšnější, návrhy v parlamentu neprošly i díky nepřítomnosti poslanců stran vládního seskupení. Pavel Tigrid uvedl, že jeden ministr zdůvodnil svoji nepřítomnost schůzkou s dánským velvyslancem. "Pro nás, kteří jsme žili dlouhá léta na Západě, je takové vysvětlení naprosto nesrozumitelné", řekl Pavel Tigrid a dodal: "Kdyby se něco podobného stalo ve Francii, takový ministr by prostě už ministrem nebyl." Jini se vymlouvali na nutkání "přírody", což přimělo Jiřího Suchého k prohlášení, že "... jako volič bych si přál, aby mě přístě nezastupovali poslanci s urologickými problémy".

Prezident Havel před začátkem projednávání jeho návrhů prohlásil ve svých Hovorách z Lán: "... nelpim na tom, že parlament musí přijmout vše tak, jak jsem navrhl... jde o to, že parlamentu ... jakoby unikalo, že tento stát se skutečně začíná lámat..., že se může stát, že parlament bude skutečně ochromen..., že my ten společný stát můžeme ztratit... z nepřipravenosti na různé alternativy..

(je třeba) zavčas vybudovat systém pojistek...a jestli to bude přijato v té či v oné podobě nebo něco z toho nebude přijato vůbec, nebudu, opakuji, uražen

Nebylo přijato vůbec nic a navíc některé z jeho návrhů se z komisi nedostaly ani k projednávání plénem. Nepochybně to potvrzuje varovná slova před předložením návrhů - parlament

není skutečně schopen dosáhnout ve věcech státně a občansky nezbytných dohody a kompromisů bez kterých je fungování demokracie nemyslitelné. Takové absolutní odmítnutí prezidentských návrhů by v parlamentních demokratických systémech bylo navíc interpretováno jako vyslovení nedůvěry parlamentu svému prezidentovi a nebyla by neobvyklá jeho téměř automatické rezignace. Paradox současné politické scény je, že podle posledních výzkumů veřejného mínění svému prezidentu v Čechách důvěřuje 89% a na Slovensku 63% dotázaných, oproti tomu, co v prosinci průzkum ukázal, že Federálnímu shromáždění důvěřovalo 28% a Národním radám v Čechách i na Slovensku 44% dotázaných.

Václav Havel - doufám - rezignovat nebude a zůstane i prezidentem i po volbách. Neuškodilo by ale, kdyby rezignovala celá řada poslanců s úmyslem se již nikdy do politiky nevrátit.

ZE SVĚTA**Tvrdit jako ocel**

Prí názve pennsylvánskeho mesta Pittsburg si dnes mnohí Slováci spomenú na Pittsburskú dohodu. V polovici januára v budove, čo stojí na mieste, kde americký prezident Wilson a profesor T.G.Masaryk podpísali pred vyše sedemdesiatimi rokmi Pittsbursku dohodu, slavnostne oznámili, že bratislavský podnik Kerametal USA Inc., prvú čs. firmu v Spojených štátoch po 2. svetovej vojne (mimo chodom, vďaka transakcii získal Kerametal ocenenie Laureát Svetovej jedenáctky, určenej jednotlivcom a kolektívom, čo prislávia Slovensko i S osudmi Pittsburghu sú spojené osudy tiskov našich krajanov - v samotnom meste ich žije bezmála jedenáct tisíc a v štáte Pennsylvania vyše stotísk.

Statistice tragedii

Maďarsko prožívá zhruba od poloviny loňského roku nápor uprchlíků. Válka v

Jugoslávii dopadla nejtíže právě na tuto zemi. Utíkají Chorvaté, utíkají Srbové. Kolik jich dnes žije v Maďarsku se dá jen těžko odhadnout. Zatím se neví, jaký vliv na tuto situaci bude mít uznání

Slovenska a Chorvatska. Lidé už nevěří nikomu a ničemu. Odhaduje se, že v bývalé Jugoslávii opustilo svoje domovy více než půl milionu lidí. Budapešť má obavy i osud 110 tisíc etnických Maďarů žijících ve Vojvodině. Maďarsko se však mimo to stalo jakousi přestupní stanicí i pro mimoevropské uprchlíky. To vše je nemalá finanční zátěž. Vláda sice dělá co se dá, ale ukazuje se, že bez zahraniční pomoci se s tímto problémem bude - moci jen velmi těžko vyrovnávat.

Tanky profanují demokracii

Vítězství fundamentalistické Islámské fronty záchrany (FIS) v alžírských parlamentních volbách a převzetí moci armádou komentovaly dva francouzské deníky. Shodně došli k závěru, že zásah vojáků alžírské společnosti nepomůže. Je zajímavé, že se nedávno objevily informace, podle kterých byl převrat připravený právě ve Francii. Podle egyptských opozičních novin AŠ-SAAB převzetí moci armádou předcházela tajná návštěva alžírského ministra obrany Chálida Nazzára v Paříži, kde celou věc "dohodnul" s prezidentem Mitterandem. Odstoupivší prezident Šandi Bendžedid údajně o ničem nevěděl.

Ve švýcarském Davosu skončil 22. ročník Světového ekonomického fóra. Program jednání, která byla věnována převážně otázkám ekonomiky států střední a východní Evropy, ukončili svými projevy prezident ČSFR Václav Havel a britský následník trůnu princ Charles.

Na dovolené? - Když tam, že jsem si řekl, že budu jít, neměla být všechny do jednoho pytle? Dělá všechna natěhání ministrů, je pět lidí!

Horký brambor odpovědnosti

O rozporuplnosti situace v Gruzii asi nejlépe svědčí dva rozhovory, které vyšly v zahraničním tisku. První se sesazeným prezidentem Zviadem Gamsachurdie

Byl byste ochoten se podrobit novým volbám?

Proč novým volbám? Další volby by se měly uskutečnit za pět let. Když tito lidé chtějí vládnout, musejí být zvoleni. Označuji se za demokrata, proto nesmí používat násilí a vojenskou moc. Domnívám se, že za nimi stojí bývalý sovětský ministr zahraničních věcí Eduard Ševarnadze. Je celkem zjevné, že jim pomáhá. Denně v televizi hovoří o tom, že by byl ochotný přijít do Gruzie, aby pomáhal demokracii. Všichni pučisté říkají, že je jejich vůdce a že s ním spolupracují. Celá takzvaná opozice je pod Ševarnadzeho vedením. To v Gruzii všichni vědí. Možná, že ho podporují síly v Moskvě, protože jsem nepodepsal smlouvu o společenství.

Proč jste se ke Společenství nezávislých států nepřipojil?

Nepodepsal jsem, protože to nemohu udělat bez parlamentu a bez vůle lidu. Neměl jsem možnost se s parlamentem poradit. Vzbouřenci tvrdí, že se chtějí k novému Společenství připojit, ale my vůbec nevíme, co to Společenství je. Je to nová říše anebo je to skutečné společenství?

V Gruzii vás nazvali diktátorem.

Celá věc s diktaturou je lež. Když jsem byl v Gruzii existovala tam skutečná svoboda a demokracie, byla tu opozice, opoziční tisk, svoboda shromažďování a pod. Noví lidé, kteří jsou teď u moci zakázali demonstrace, tisk i shromažďování. Je to typický fašistický režim. Moje vláda byla vládou demokracie.

Když vypukly nepokoje, někteří vůdcové byli propuštěni z vězení a dostal jste je tam vy?

Ve vězení byli zločinci. Teď jsou zločinci u moci. Dopustili se loupežného přepadení a násilnosti.

Byli postaveni před soud?

Ne, ještě ne. Zatím probíhalo vyšetřování. Soudní procesy se ještě

neuskutečnily.

Co mi můžete říci o mučičích nástrojích, které se našly v parlamentu?

Mučidla přinesli do parlamentu až po mém odchodu.

Podle některých informací zafirmovali příslušníci vaší strany v Gruzii arménská rukojmí. Je to pravda?

Příslušníci mojí strany zajímali arménská rukojmí, protože se domnívali, že jsme tady vězněn. Ale rozkaz jsem k tomu nedal. Ani neví, kolik jich bylo. Pokusím se s nimi spojit.

Vaše přítomnost postavila Arménii do nepříjemné situace...

Je to dost těžké. Nemyslím si však, že po mém návratu vypukne občanská válka. Junta má moc jen v Tbilisi, ale ne v ostatních částech Gruzie. Ševarnadze se chce vrátit domů, ale lid se proti tomu staví. Myslel si, že ho k tomu naopak vyzvou. Bude to pro něj moc těžké se vrátit. Máme k dispozici fakta ze kterých vyplývá, že se s opozicí už před vypuknutím nepokojů radil a že jí pomáhal. Myslím, že se Ševarnadze chce stát gruzinským prezidentem.

Co se bude teď dít v Gruzii?

Nikdo nebude vládnout beze mě. Bude panovat anarchie a částečná občanská válka. Jsem jediná osoba která tomu může zabránit, dostanu-li podporu.

Noví vládcí tvrdí, že jste duševně nemocen a že na to mají důkazy...

Pokud důkazy mají, ať je zveřejní. Já si myslím, že šílenci jsou oni.

Jestliže ostatní republiky přijmou nové vládcí do Společenství nezávislých států, nebude to znamenat, že je považují za zákoné vůdce?

Jestli mají ostatní republiky nějakou úctu před sebou samými, pak juntě nesmí uzнат. Jelcin byl zvolen, Kravčuk byl zvolen, Nazabarjev byl zvolen. Tato junta se nominovala sama. Jak jí tedy mohou uzнат?

Die Presse, Vídeň

Druhý rozhovor je s předsedou dočasné gruzinské vlády Tengizem Siguou.

Kdo vlastně vládne v Gruzii, vy a dočasná vláda a nebo ten mládenec s puškou, který hlídá vaše dveře?

Vládne dočasná vláda a vojenská rada, které kontrolují tři ministerstva - obrany, bezpečnosti, vnitra a prokuraturu. Ostatní rezorty podléhají výlučně mě.

Mimo to, vojenská rada bude už brzo rozpuštěna. Záleží na tom, kdy se podaří svolat parlament nebo spíše shromáždit poslance. Ti pak připraví nový volební program a určí datum voleb.

Kdy se, podle vašeho názoru, budou volby konat ?

Co nejdříve. Na druhé straně nemůžeme vypsát volby dříve dokud se situace nestabilizuje a neopadnou emoce. Za reálný termín považují konec dubna.

Jste jedním z těch, kteří ve jménu demokracie provedli ozbrojený převrat a svrhli demokraticky zvoleného prezidenta.

Především je třeba říci, že jsme nezačali my, ale Gamsachurdia. Nastolil v Gruzii totalitní režim, kde nebylo místo pro opozici a pro kritiku. Politické odpůrce poslal do vězení a cenzuroval tisk i televizi. Nakonec to vše vyústilo v tragedii.

Většina vašich spoluobčanů vás považuje za spoluautora ozbrojeného puče, a ne za člověka, který je zbavil diktátora.

Déle než rok jsme neměli přístup do televize a do tisku a Gamsachurda dovedl mistrovsky využívat propagandu.

Legitimitnost nového režimu chcete dosáhnout jenom tímto způsobem ?

Ne, uspořádáme nové volby a do vedení by se měli dostat noví lidé. Sám v nich kandidovat nebudu. Funkce prezidenta by měla být zrušena. Zrušili jsme funkce prefektů a v provinciích už mají moc samosprávy. V nejbližších dnech vydáme dekret o půdě a parlament schválí potom příslušný zákon. Uspěchne privatizaci. To budou základy demokracie, chceme, aby Gruzínci byli konečně pány ve své zemi. Budou to základy demokracie. Je na čase skoncovat s dosud existujícím feudalizmem.

V Tbilisi se uskutečnila malá revoluce a v ulicích dosud pochodovali mladí chlapci se samopaly a považují se za strážce revoluce. Jak je chcete přesvědčit, aby se vrátili do škol a do továren ?

To je dnes náš hlavní úkol. Všechny polovojenské organizace spadají pod vojenskou radu a v nejbližší době budou začleněny do oficiálních struktur. Ti ostatní budou muset odevzdat zbraně. V Arménii se tato operace podařila a já

věřím, že se zdaří i u nás. Nedopustíme občanskou válku ani novou diktaturu. Vytykají nám, že jsme svrhli prezidenta, který byl sice diktátorem ale zvolil ho lid. Avšak i Hitler přece zvítězil ve volbách.

Gazeta Wyborova, Varšava

15. března 1992 v 11 hod. dop.
v Cementary Hall,
roh Oxford a Wallis St.
WOOLLAHRA
se koná už po čtyřicáté třetí

CHEVRA CADISHA

Vzpomínková tryzna za všechny umučené oběti nacistické persekuce. Bylo to právě na výročí narození T.G.Masaryka 7. března, kdy v českém transportu zahynulo více než 40,000 našich lidí.

Úvodní projev :
gen. konsul ČSFR ing Josef Sládek.

Přijďte všichni vzpomenout
našich tragicky zahynulých
příbuzných, přátel a
spoluobčanů.

UPOZORNĚNÍ

CANOPUS BOOKS upozorňuje, že má na skladě knihy českého mystika Květoslava Minařka (1908- 1974)
"Přímá stezka"
(mystická praxe k poznání skutečnosti)

"Beseda bohů"
(psychologie skutečnosti)

Joga v životě současného člověka

"Cesta k dokonalosti"
(praktická psychologie)

"Světlo géniů"

Cena za jeden výtisk \$ 15.
Možno zaslat i na ukázkou.
CANOPUS BOOKS
G.P.O.BOX 837 G
MELBOURNE, VIC 3001

ČESKÁ KATOLICKÁ KOMUNITA v SYDNEY

Páter Eliáš nechává pozdravovat všechny svoje bývalé farníky v Sydney ze svého nového působistiště v Plzni. Jeho novým pastoračním místem se stalo plzeňské arciděkanství kam přišel v říjnu 1991 z Prahy. V arciděkanství kostele (gotický - pochází z 13.-14. století a nyní se častěji renovuje, protože se více než 40 let neopravoval) se slouží během týdne jedna mše sv. denně a v neděli dvě. K farnosti patří dalších 7 kostelů, z nichž některé jsou ve velmi špatném stavu a dva jsou dokonce zavřené. V Plzni je situace z pastoračního hlediska velmi náročná. Město má asi 175 000 obyvatel a je rozděleno na dvě farnosti, ta větší patří k arciděkanství.

Pravidelné bohoslužby pro naši komunitu se konají každou sobotu večer v kapli nemocnice St. John of God Hospital, 13 Grantham Street, Burwood v 6,30 p.m. a každou druhou neděli v měsíci v kostele sv. Františka Šáležského, 80 Albion Street, Surry Hills v 11,30 a.m.

OZNÁMENÍ

Hledám touto cestou, českého filatelistu žijícího v Austrálii, který by měl zájem vyměňovat si novinky z filatelie.

Adresa :

Ing. Václav Anděrlé
Srnkova 30
312 09 PLZEŇ

CZECHOSLOVAKIA - EUROPE

PRAHA

je krásná v každé roční době

Komfortní a levné ubytování pro naše krajany v soukromých apartmánech v historické části Prahy zajistí :

Club Golden Prague Co. Ltd
Malá Tyršovka 19
143 00 PRAHA 4
telefon: (42 2) 401 9628
fax: (42 2) 312 0515

HUDEBNÍ OKÉNKO

Jiří Šlitr

hudební skladatel a výtvarník

Narodil se 15.2.1924 ve Lhotě Zálesí u Rychnova nad Kněžnou. I když vystudoval právnickou fakultu University Karlovy, jeho velkou láskou a koníčkem byla hudba a výtvarné umění. Jako zručný klavírista a pohotový doprovod vystupoval v Laterně Magice, se kterou navštívil řadu zemí. V roce 1959 založil spolu s Jiřím Suchým divadlo Semafor. Vznikla autorská dvojice Suchý-Šlitr, která výrazně zasáhla do české hudební tvorby 60. let. V Semaforu se Jiří Šlitr uplatnil i jako herec a zpěvák jenž svým projevem vtiskl písničkám nezapomenutelnou podobu. Také jeho hudební tvorba byla velice osobitá, čerpal z nejšířšího okruhu žánrů, které dokázal nejen typizovat, ale i se značnou dávkou humoru osobitě přetvářet. Napsal hudbu k 21 semaforickým představením, spolu s J. Suchým složil 287 písniček, další složil na texty J.Kopty a M. Hornička. Na svém kontě ma hudbu k 10 celovečerním filmům (Kdyby tisíc klarinetů, Bylo nás deset, a pod.). Jeho výjimečný talent se projevil i ve výtvarném umění. Úspěšně vystavoval své obrazy v Praze, Bruselu, Wiesbadenu, New Yorku a jinde.

Zemřel tragicky a zbytečně 26.12.1969.

Patřil k těm lidem o nichž národní umělec Jan Werich říkal:

"Ten tady mohl být ještě 365 let, protože měl pořád co říct."

TULIPÁN

Přišel mi k svátku gratulovat Oida a přinesl mi žlutý tulipán a k tomu reprodukcí od Marolda, je na ni vidět bitva u Lípan.

Pověstil jsem si bitvu do pokoje a tulipán jsem pod ni postavil, jo umění a kytky, to je moje. Pak jsem to s Oldou všechno oslavil.

Proč nechal jsem tulipán pod obrazem, proč? Proč jsem ho rači nepostavil na zem, proč?

Když výstřel padne, voják kácí, tulipán vadne, barva se ztrácí. I kytka pozná, že bitva hrozná životu nesvědčí.

A proto tvrdím, že když kvůli pánům se lidé začnou mezi sebou prát, neprosplivá to ale vůbec tulipánům a nezlobte se, já mám kytky rád.

VYVĚSTE FANGLE NA TINGL-TANGLE

Aleš Nebesky

Dospíval jsem v době temna. Ještě ale před tím, než spadla železná opona jsem se stačil ve svých třinácti letech zamilovat do June Allison zpívající ve filmu "Dvě děvčátka a námořník" v doprovodu Harry Jamese "The man with the horn", abych pak úplně propadnul kouzlu swingu Glenn Millera v "Zasněžené romanci". Po "Die fahne hoch" jsem tedy začal objevovat jazz, abych se v zápětí dozvěděl, že to vše je buržoázní přežitok a rafinovaný způsob amerického imperialismu jak ohlupovat dělnické masy. Bile oslazené spirituály Paul Robesona - který si v Praze pochvaloval jak ten socialismus je krásná věc - byly nejbliže k jazzu z toho, co se smělo. Do mého kádrového posudku se dostalo, že jsem obdivovatel amerického způsobu života, protože mám rád jazz. A Rock'n' Roll? - v názoru na jeho škodlivost pro mladé generace se ideologové nejprogressivnější filozofie v dějinách lidstva dojemně shodli s ultrakonzervativci v USA..

Pak začalo obrození. Začala se objevovat jména, která měla být zapomenuta. Stále sice (a tohle omezení trvalo až do listopadu 89) jen v určitém rámci, který se ale neustále, i když pomalu, rozšiřoval. V žánru zábavy proti oficiální kultuře častušek, budovatelských a uměle vytvářených "lidových" písní, vznikla v polovině padesátých let podzemní "zábava pro zábavu". Bylo to doslova v podzemí - ve vinárně Reduta na Národní třídě.

Díky podnikavému vedoucímu, reklamní grafici manželé Sodomovi, Jiří Suchy, Jiří Šlitr několik dalších přátel, se tam začali dopouštět hned několika hříchů najednou. Nejen že zpívali texty bez budovatelského obsahu - už nikdy asi nezapomenou "Potkal potkan potkana pod kamenem, pod kamenem" - ale navíc ty texty psali na melodie zatracovaného Rock'n' Rollu. Netrvalo dlouho a Reduta se stala poutním místem celé Prahy - a kupodivu nejen té opoziční. Z Reduty pak vyrostlo Divadlo na zábradlí. Text-appealy, divadlo poesie ve Viole, Semafor, Rokoko a celá řada dalších "divadel malých forem" nejen v Praze, ale po celé republice. Tak začala šedesátá léta, na jejichž konci přišla nová doba temna. Snad jiná, než ta v které jsem dospíval - vim o ni jen to, že i francouzský komunistický intelekt tuál Louis Aragon jí pojmenoval Biafrou ducha.

Proč tohle vše píšete? V minulém čísle jsem se dočetl, že jeden z těch lidí, bez kterých by nemohlo dojít k obrození v padesátých letech, bez kterých si není možné představit kulturní rozkvět let šedesátých vyvzdorovaných mnohdy nejen proti vůli stalinistů, ale i tzv. "progressivních" komunistů (nyní si přisvojujících zásluhy za vše co se tehdy dělo), navštíví Austrálii. Těší mě to o to více, že i dnes je Jiří Suchy mezi těmi, kteří aktivně působí při přetváření post-totalitní reality v demokratický systém - před dvěma a lety patřil mezi základní signatáře výzvy "Několik vět" a v posledních měsících se podílí (spolu s Pavlem Tigridem a dalšími kulturními a politickými osobnostmi) na " Výzvě občanů " pro vyhlášení referenda, kterou podepsalo na dva a čtvrt milionů občanů.

Jak že to bylo v té písničce? -

"Vyvěste fangle na tingl-tangle, Jonáš je tu ?"

Dalším milým hostem z Československa bude populární herečka, komička JIŘINA BOHDALOVÁ, která přijede koncertem května. Známe ji z mnoha filmů ("Dárna na kolečkách", "Šéfe, jdeme na to atd), známe ji jako konferanciérku pořadu "Televariete", v poslední době jsme ji viděli v zajímavém příběhu z padesátých let "Ucho". Její hlas znají děti ze seriálu "Křemílek a Vochomůrka" a pod. Spolu s ní přijede skladatel a zpěvák JIŘÍ ZMOZEK.

Beseda s Janou Háberovou

Bořek Šindler

Setkání s hlavní redaktorkou Australských listů 8. února večer nezanechalo pochyb o tom že onen historický boj Vlasty a jejich dívek v Šárce nebyl bojován marně. Uvedena pořadatelem architektem Dušanem Horou jako Jana Wendtová (a ruku na srdce, nehemží se dnes Austrálie Jana-mi ?) Jana Fořtová-Háberová živě pobesedovala asi s pětadvaceti nedočkavými tazateli o svém měsíčníku a o zálibách šířící se čtenářské obce.

Reč byla vlastně o všem, od receptů a jejich uveřejnitelnosti v krajaňském tisku, přes vysokou politiku Hradčan až po samy otázky krajaňské existence. Otázky na tělo Jana mistrně odrazila za pomoci několika věrných spojenců - duchapřítomnosti, přirozené bojovnosti ostřílené redaktorky a hbitosti i ostří jazyka, jehož vsudybylost čtenáři Listů dovedou jinak tušit jen z jejího inkoustu.

Vytvořit z tazatelů dotazované bylo hříčkou a otázky se brzy sypaly oběma směry. Co Vás zajímá, o čem by mohly a měly Listy psát, o čem naopak psát nemají, o sazečském umění, o "Jezerce" a redaktorčině působení v Československé televizi. I události z bratislavského náměstí si přišly na své.

Důsledná "potlačovatelka" ypsilonu (Peroutkovi reminiscence) přítomným vysvětlila potíže s přípravou krajaňských novin, od skládání obsahu po kolportáž měsíčníku, jehož kvalita leží na srdci odběratelům i jí. Že se názory besedníků nekryly, o tom vážně pochybnosti být nemohou. Snad jen vyslovovaná přání české noviny zachovat a pokud možno i vylepšovat sdíleli všichni. Jinak pravidlo "deset miliónů Čechů, jedenáct miliónů kritiků se v poměrnosti tradičně přeneslo do úst nás debatérů.

Mezi povídáním, zpovědmi a nápovědami proklouzla i zmínka o chystaném zářijovém plese Australských listů. Guth-Jarkovský budí neprodleně studován. Mazurky a valčíky prý zatím zůstávají nezadány.

Bylo by zajímavé a poučné nechat besedu s Janou probíhat na stránkách Listů permanentně ve formě dopisů,

připisů, námětů a vyslovených inspirací - koneckonců podněty čtenářů má každá redakce brát s přiměřenou mírou vážnosti. Jako zástupci národa dědičně analytických kritiků vyrukujme občas i s klady.

Přijemnou, jemnou a taktní hostitelkou večera v Krabicovém domě byla paní Milenka Vališová, oddaná a osvědčená příznivkyně kulturního dění mezi Čechy a Slováky. Žel, její slovenština byla toho večera jediným důkazem slovenská přítomnosti, jinak nechyběly díky od Aše až po Valašsko.

Jana Háberová se po skončení večera netajila zadostiučiněním z inspirací jež jí živá beseda kolem Listů přinesla. Avšak na otázku, zda již dnes oprašuje cepy a brousí palcáty na klání budoucí, se dovedla jen shovívavě pousmát.

Bořek Šindler

Z tajů krás české řeči

(pokračování)

Jedeme do Krkonoš, do Tater, ale na Sumavu, na Českomoravskou Vysočinu. Jsme tudíž v Krkonoších a v Tatrách, ale na Sumavě a na Českomoravské Vysočině a - pozor - v Brdech. Nebo také můžeme cestovat na Kavkaz, na Sibiř, ale do Himalají a do Alp. Právě tak jsme v Čechách a nejsme na Moravě či na Slovensku. Kdo by si byl mezi tím rychle vypracoval odpověď, věz: Jsme také ve Slezsku, žijeme v Brazílii, v Indonézii, v Austrálii, v Tramtárii, ale na Severní Točně, na Islandu a na Helgolandu.

Tyto záhady souvisejí se schopností češtiny naprosto jemně ač nelogicky zachycovat v podvědomí citěné rozdíly, nad nimiž my mluvčí v běžné řeči ani nepřemýšlíme. Jede, no řekněte, někdy někdo na Maďarsko nebo do Moravy, na Francii nebo do Sicílie? Esperanto se těmito nelogičnostmi nechluví, protože se jimi ani nehonosi, a snad proto je a zůstává pouhou říčkou fantastů.

V posledních letech však jezdíme spíše na hory než do hor, a v únoru jsme spíše byli na horách než v horách. Vracíme se

tedy "z hor" nebo "s hor"? Můžeme také už jet i na Krkonoše, nejen do Krkonoš - ba jet na Krkonoše dodá i patřičného lesku našemu chlubu. Na Tatry se ještě zatím nejedí a do Šuma vy nikdo žádného Čecha nedostane.

Takže ty geografické pojmy má naše české podvědomí ještě lépe rozškatulkované než zděděné sebestmračství a touhu mlátit se mezi sebou v rovinách jakýchkoli. Pražáci mi dají za pravdu. Oni by se nepřefekli - ve Vysočanech ale na Maninách, na Žižkově a na Vyšehradě, v Podolí, v Bráníku, nikdy na Dejvicích, ve Vinohradech, na Vršovcích či na Hrdlořezích. Ale Mimopražáci - a Praha dnes zasahuje pomalu už i Třebovou - ti si už tak jisti nebudou. Zeptejte se valašského ogárka má-li on strýčka na Střešovicích nebo v Letné. Možná i mít bude.

"Směrem k "může znamenat někdy "na" Vlak " na Brno "odjíždí v poledne. Ale liška vám nikdy nepoběží na Tábor. Nuže, spoluzasvěcenci, co řekneme cizincům? Víte co? Nic. V téhle naší alchymii ať nám vlezou do zad, ne?

B.Š.

SOKOL SYDNEY

vás všechny zve na
JOSEFSKOU ZÁBAVU

která se koná
28. 3. 1992 v Sokolovně

k tanci a poslechu hraje VOJTA ČINA
večeře od 6,30

Vstupenky si můžete zajistit u
p. Jelínka - 529 8457
p. Mařika - 99 2260

Dlouhodobý pronájem bytu
3 + 1, I. kat. mod. slunný
v Praze 4
Informace

Dáňa Nevěřilová
Mezihořská 28
Praha 4 - Modřany ČSFR
tel.: (0011 42 2) 4015944

JAK JEN SE BUDE JMENOVAT ???

Jaroslav Kovářiček

Nebyl jsem sice nikdy u skautů, moc se mi ale vždy líbilo heslo, které měli na opasku - "Buď připraven." V životě může se přihodit ledačco a tak člověk by vskutku měl být připraven na všechno. Obzvláště v posledních letech odehrály se ve světě události takřka neuvěřitelné. Zatím co skauti byli připraveni, já jen žasnu.

Veskautu nebyla zřejmě ani většina politiků nového, svobodně zvoleného parlamentu v Československu, neb když tam vypukla svoboda, namísto tvoření potřebných zákonů hádali se dlouze o pomlčku v názvu státu. Skončili s názvem kvapným trapným. Republika Československá tedy již neexistuje, dnes tu máme Českou a Slovenskou Federativní Republiku, a kdo ví jak dlouho vydrží tato firma? Je mi osobně lhostejno bude-li zachována či ne, za důležitější považují, aby lidé v mé rodné zemi mohli žít životem důstojným a blahobytným, úměrně své námaze a schopnostem. Co na tom, jaký název skví se na vývěsním štítě! Jenže jest ten název lhostejný také většině obyvatel? Kvůli praporu či názvu jsou někteří lidé schopni se i navzájem vraždit, že nikdy se nevybijí úplně - aby už byl jednou pokoj. A tak i zde bude asi dobré být připraven na každou možnost, aby se při případném rozpadu ČSFR nemuseli zase Češi hádat s Moravany o nějakou tu pomlčku.

Bude to s těmi názvy všelijaké. Některým slovenským politikům, jak je očividné, nebude dělat potíže navrátit se k firmě Slovenský štát, pochybují ale, že Čechům by se líbil "Protektorát Bohmen und Mahren", to se jaksi neosvědčilo, i když leckteří občané nemohou si na tu dobu příliš stěžovat. Mě by vůbec nevedil návrat Království českého, řekněme takové úrovně jakou mělo za Přemysla Otakara II nebo Karla IV. Tenkrát Čechové měli svojí hrdost, nikoho se nedoprošovali, před nikým se nehrbili. Osvícené monarchii dal bych totiž přednost i před demokracií, jenže kde vzít v dnešní době osvícené panovníky? Bylo by asi pěkné Václava Havla nastolit na královský trůn a doufat, že v tradici

svého předchůdce knížete Václava, bude také posílat notný počet volů do Němec, to by naši zemi prospělo náramně.

Lid jeví se býti zkažen, na království to tedy zatím nevypadá a tak nám nezbyde než být připraven na nějaký ryze pragmatický název státu. Dnes se pro západní část republiky běžně používá slova Česko, to se ale zřejmě zrcadlí ve slově Slovensko a za nových poměrů se stane bezpředmětným. Nuž zamysleme se a zkoumejme možnosti názvu pro Čechy a Moravu. Co takhle Čechava? Nebo snad Čechrava? Čechy Morava. Ty Čechy vůbec nemusí být na prvním místě, už by bylo na čase dát přednost menšímu a staršímu bratříčkovi - proto tedy Morchy! O domluvu s Moravany se já vůbec neobávám, horší to bude přihlásit se o svoji státnost také Slezané, potom to bude komplikovanější - Čechmorslez se vůbec nehodí, Slezčera, Morčesko, či snad Morčesko? Slezčechava, Bohmorezko, Sleznormia ..... atd. Jak vidíte možnosti je přemnoho. A to až se státnicky uvědomí také šohajové na Slovácku, psohlavci z Chodska, votroci z Hradecka, žižkováci..... potom tvořit nové názvy bude lahodou. Důležité jest být připraven!

Napadá mne ještě, zdali já, žijící v Austrálii, jsem vskutku povolán radit v této věci. Vždyť já ani nevím jak se vlastně jmenuje země ve které žiji. Máme královnu, mělo by to tedy být Království australské - ale není! Svaz australských států? Společné bohatství (commonwealth) Austrálie? Nevím. Běžně pro tuto federaci používáme názvu kontinentu totiž Austrálie, a to bez ohledu na to že na nejmenším světadlu existuje ještě jiný nezávislý státní útvar - Provincie Hutt River s princem Leonardem. Takže s tím názvem státu nejsou na tom australané o nic lépe. Co kdybych tak poradil jim podle vzoru domoviny - NSWská, Viktoriánská, Queenslandská, Jihoaustalská, Západoaustralská a Tasmánská Federativní Republika - až i zde nastane ten čas hledání nového názvu pro republiku. Aby nám nějaká pomlčka zcela nerozložila Austrálii.

TUJENE STEJINOU VODU VÝCHÁNE STEJNÝ VÍŠUCH.
PŘEČI SE NEBOJÍME TRATÍ!

NAPSALI O NÁS

Českoslovenští občané pyšníci se tím, jak nenásilně dokázali zvládnout přechod od komunismu k demokracii, jsou dnes svědky znepokojivé vlny brutality pravicových gangů proti Romům a cizincům. Je paradoxní, že neonacisty zabarvená a v Německu se inspirující vlna násilí má nejsilnější základnu v oblastech, jež byly za války okupovány Německem a v nichž si nacismus vyžádal mnoho obětí. Z vnitrostátního hlediska je pak znepokojivá především pasivita nebo dokonce tichá podpora veřejnosti při těchto útocích.

New York Times (USA)

Podle vzoru německo-polské nadace se bude možná řešit i odškodnění československých obětí nacismu. Proslechlo se to v kruzích bonnské vlády. Už dříve se objevily informace o zřízení nadace pro československé oběti ve výši nepřesahující sto miliónů marek. Mezi Prahou a Bonnem se zatím žádná detailní jednání nevedou.

Die Welt (Německo)

Slováci zůstávají oběma nohama na zemi, ovšem Češi a Moravané začali reagovat na netrpělivost svých sousedů. Třicet devět procent z nich prohlašuje, že se rádi zbaví sousedů, kteří nejsou schopni připustit, že každý musí obětovat na oltář Československa své partikulární zájmy. To by nakonec mohlo dohnat oba národy k rozvodu. Ten by však neměl přerůst v konflikt jugoslávského typu, protože, jak všichni tvrdí, "tady nejsme na Balkáně".

Le Figaro (Francie)

Osamostatnění by pro Slováky znamenalo mimo jiné ztrátu deseti miliard korun dotací, které každoročně putují v Prahu na východ. V důsledku toho by se čisté investice v Čechách o 16 procent zvýšily, kdežto na Slovensku by o 30 procent klesly. Tento vývoj by v Čechách urychlil reformu směrem k tržnímu hospodářství, kdežto na Slovensku by ji zpomalil.

Der Tagesspiegel (Německo)

Nad dopisy čtenářů

Vážená paní redaktorko,

co by "bezcharakterního upravence" mne potěšilo, že (ve svém článku "Pozvání do muzea" - Listy č. 6) pan Kovářiček mne hází do stejného pytle s Vojtou Náprstkem (podle Kovářička samého, velkým to vlastencem), i když má matce (na rozdíl od Náprstkovy) se podařilo pro mne získat amnestii (tentokrát od čs. úřadů) ne za deset, ale za čtrnáct let.

Mimo toho, že rád mluvím o muzice do rozhlasu, pana Kovářička vůbec neznám. Takže nemám ani zdání odkud, v jeho případě, pramení ta síla ryziho charakteru. Ale jako snad každý z nás, vím o jiných "prsobijcích" (a alespoň o jedné "prsobijce"), kteří dnes i zde, mimo domov, píšou stále tak "zásadově", jako třeba do tehdejší Mladé fronty (či dokonce do samotného "orgánu").

Pro jeho snahu "typizovat" nás, coby exil, bych rád pana Kovářička upozornil na moudrá slova Jana Wericha, jež se (alespoň podle mého názoru) podobného úkolu zhostil mnohem lépe, když děl, že:

"Odešli lidé schopní, méně schopní a všeho schopní"

Je mi upřímně líto, že pro neustálé "kádrování", i na této straně čs. pomezí, není mezi námi tak hezky, jako v Náprstkově muzeu (kde je, jak pan Kovářiček sám píše, každý přívětivý a přátelský - včetně vrátného!)

S přátelským pozdravem

dr. K. Slaviček

Redakci "Australských listů"

Skoro v každém měsíčníku "Australských listů" je přetřásána otázka o navrácení majetku emigrantům. Dovolil bych si k tomu vyjádřit svůj názor. Vrátit či nevrátit?

Před zahájením druhé světové války začalo v menším měřítku opět stěhování národů. Tehdy Německo po okupování tzv. Sudetských území

vyhánělo odtud Čechy. Pamatuji si, jak tehdy tito lidé s koňskými potahy, naloženými jen tím nejnútnejším majetkem, sháněli se po možnosti ubytování někde ve vnitrozemí.

Byl to smutný pohled. Uplynulo pár let, válka skončila a pro změnu se podobné dělo s Němci, ale v daleko větším rozsahu. V ten čas z pohraničí (jež se neřikalo Sudety), bylo vystěhováno asi dva a půl miliónu Němců. Ve většině případů to byly rodiny bez mužů, protože většina jich zahynula ve válce. Podobné přesuny provádělo i Polsko. Ještě smutnější pohled, Německo bylo z 80 % zničeno.

Opuštěná pohraniční města a vesnice pak československá vláda obsazovala Čechy z vnitrozemí, Slováky a Cikány. Pro "přistěhovalce" byly k dispozici vybavené domy, zařízené byty, hospodářské usedlosti a to za velice výhodných podmínek.

Jak čas plynul dál, stěhování národů opět pokračovalo i když v daleko menším měřítku. Hodně lidí utíkalo nejen z vnitrozemí, ale i z pohraničí. Smutné na tom je, že utíkali před vlastními spoluobčany a to do kdysi nepřátelského Německa, Rakouska a pak do celého světa, hledat nový domov.

Po krachu komunistické vlády v Československu v roce 1989 stěhování národů dočasně přestalo. K moci se dostala vláda demokratická a to mělo za následek, že emigranti dostali "kuráž" a počali se hlásit o majetek zanechaný v Československu za komunistické vlády.

Před rokem 1989 sem do Austrálie emigrovali mladí lidé. Narodili se dlouho po válce. Jejich rodiče vlastní domy v pohraničí Československa, které zakoupili těsně po válce po odsunutých Němcích. Byl to tedy původně majetek Němců, ale nárok uplatňují mladí emigranti. Němci jsou dnes občany Německa a mladí emigranti občany Austrálie. Němci byli evakuováni, ale mladí emigranti odesli dobrovolně i když z obavy před kriminálem, jinými slovy, vzdali se bývalého majetku.

Budeme-li požadovat změny zákona o navrácení majetku původním obyvatelům, pak je nutno si uvědomit, že se může stát, že celé pohraničí bude vráceno zpět Německu.

Je to opravdu nutné přinášet další

problémy probouzející se naši bývalé vlasti? Copak my všichni kdo jsme emigrovali do cizích zemí, máme se zde tak špatně, abychom se museli "honit" za dávno ztraceným a oželeným majetkem?

Nemáme-li v úmyslu se do Československa natrvalo vrátit, pak zapomeňme na náš bývalý majetek a tu Československou lodičku nechme plavat a nepokoušejme se ji navrtávat z venku. Vždyť má ještě na své palubě dosti takových, kteří ji navrtávají zevnitřku ve snaze ji potopit. Popřejme jí raději: Šťastnou plavbu do evropských přístavů.

S pozdravem

B. Vajtauer
Vic.

Redakce "Australských listů"

Vážená paní Čechová,

Všechno, co píšete ve svém článku o Praze je pravda, ale... Napsat negativní článek o čemkoliv není těžké, o Praze zvláště, protože skutečně tam ještě zdaleka není vše, jak by mělo být, ale proč psát o věcech jen z jednoho pohledu?

Připustte, že je v Praze několik maličků hodných shlédnutí a kromě Vašich milých známých, které máte ráda přesto že žili v Československu, jste se jistě setkala i s několika jinými slušnými lidmi, nebo ne? Nestáli za zmínku?

To, že komunisté, veksláci, STbáci a zloději nakupují miliónové majetky je sice nepřijemné, ale kdo asi jiný má dnes v ČSFR peníze? Máte-li recept, jak jim je legálně odebrat a rozdělit chudým důchodcům, bude Vám vděčná, protože mezi ně patří (tedy mezi důchodce). Oni si kupodivu stěžují nejmeně!

V zemi, kde se 40 let hospodařilo turecky, se po 2 letech nedá očekávat viditelná změna k lepšímu a realisticky myslící člověk ví, že přechodně (doutám) nejlépe zákonitě muselo dojít ke zhoršení podmínek, což právě probíhá.

Na to, že se musí od základu měnit vše uprostřed zničeného hospodářství a bez peněz se udělalo mnoho - něco lip, něco hůř - dodatečně chytří jsme všichni. Nepochybuji, že se Vám ještě dlouho v ČSFR líbit nebude, mno-

ho věci, které uvádíte, se změnit musí, ale nebude to hned.

A tak si budeme spolu s Vámi dál stěžovat a naříkat a hledat díry v síru, neboť to máme v povaze, o čemž svědčí právě váš článek.

V tom se Čech nezapře.

B. Žemličková
Praha

ZE SVĚTA VĚDY

Lék na rakovinu ?

S pozoruhodnou myšlenkou jak léčit rakovinu dokonce i v pokročilejších stádiích přišel americký vědec dr. Steven Rosenberg z Národního institutu pro výzkum rakoviny v Marylandu. Základem přístupu dr. Rosenberga je vybudit imunitní systém pacientova těla tak, aby si s rakovinou dokázal poradit sám.

Konkrétně se dr. Rosenberg snaží tohoto cíle dosáhnout tím, že pacientům vstříkne geneticky změněné nádorové buňky. S trochou nadsázky o tom to postupu hovoří jako o "očkování proti rakovině". Metoda dr. Rosenberga spočívá v tom, že pacientovi odebere nádorové buňky a "voperuje" do nich gen, který podporuje tvorbu protinádorového hormonu - říká se mu TNF. Takto geneticky upravené buňky se pak v laboratorním prostředí rozmnoží a formou injekce se vrací do pacientova organismu. Doktor Rosenberg soudí, že buňky s TNF dokážou stimulovat v nemocném těle imunitní systém k radikálnímu útoku proti rakovině a že si nakonec tělo vlastně pomůže samo.

Řada pokusů s touto metodou na zvířatech přinesla příznivé výsledky, i když zatím ještě zdaleka ne přesvědčivé. Teď začal dr. Rosenberg s léčebnou kúrou u dvou pacientů s terminálním stádiem melanomu - kožní rakoviny - a

postupně ji uplatní na třinácti dalších nemocných. Zároveň proběhne pokus s dalšími patnácti pacienty, jejichž nádorové buňky budou geneticky upraveny tak, aby produkovaly namísto TNF látku zvanou interleukin-2, která by měla povzbudit tvorbu lymfocytů v napadeném organismu.

Pokusům dr. Rosenberga je v USA věnována velká pozornost - řada lidí doufá, že by se snad touto cestou dalo dojít k účinnému léku proti rakovině. Většina odborníků si však zachovává zatím od celého projektu rezervovaný odstup.

(Květy)

Česnek jako lék.

Už naše babičky tvrdily, že česnek je zdravý a proto ho máme jíst každý den. Moderní věda tuto starou moudrost potvrzuje. Jeho cibulka totiž obsahuje na dvě stovky různých sloučenin, z nichž mnohé mají léčebné účinky. Výzkumy odborníků v laboratořích prokázaly, že česnekové preparáty potlačují vznik a růst rakovinných buněk, rovněž mají preventivní účinky proti arteroskleroze, záchvatům srdce a mozkovým mrtvicím - uvádí americký deník International Herald Tribune.

První přehled účinku česneku udělalo padesát odborníků, kteří se sešli loni v září v USA. Například vědci z Pennsylvánské university a Houstonské university předložili závěry pokusů na zvířatech s léčbou rakoviny. Složky česneku blokovaly činnost kancerogenů odpovědných za vznik nádorů prsu, jícnu, tlustého střeva a konečníku. S tím korespondovalo zjištění, že Číňané a Italové, kteří konzumují velké množství podobných druhů zeleniny, především cibuli a česnek, trpí méně rakovinou žaludku než ostatní.

V Indii sledovali lékaři tři roky 432 pacientů, kteří trpěli záchvaty srdce. Tyto pacienty rozdělili do dvou skupin. Ti, kteří dostávali v mléce šťávu z česneku, pak měli méně záchvatů, nižší krevní tlak a nižší hladinu cholesterolu, než nemocní, kteří pili mléko bez česneku.

Česnek potlačuje tvorbu cholesterolu v játrech a snižuje celkovou hladinu sérového cholesterolu - tím předchází poruchám cév. Dále snižuje hladinu triglycerinů, které určitým způsobem odpovídají za srdeční infark-

ty. Rovněž má tendenci snižovat srážlivost krve a pomáhá rozpouštět vzniklé sraženiny - může tedy odvrátit záchvaty srdce a mozkové mrtvice. Česnek také blokuje schopnost chemických kancerogenů přeměňovat normální buňky na rakovinnové a někdy v počátcích i brzdí růst rakovinnových buněk. Podporuje imunologickou ochranu organismu v boji s rakovinou a některými úpornými infekcemi plísní. A nakonec chrání buňky před jejich poškozováním oxidanty a těžkými kovy - působí tedy preventivně proti účinkům nezdravého životního prostředí.

(Mladá fronta)

Pro dobrou náladu.

Dva pánové se sejdou před nebeskou bránou. "Jak ses sem dostal?" ptá se jeden. "Ale zmrzl jsem v mrzícím boxu. A ty?" "Z hlouposti. Někdo mi telefonoval do práce, že má žena doma milence. Tak jsem letěl domů, prohledal celý dům od půdy po sklep a nikoho nenašel. Tak mne ze samé radosti trefil šlak." "Ty troubo, kdyby ses podíval do mrazícího box, tak jsme mohli být na živu oba."

Zavoni telefon, než se otec, který zvedl sluchátko, stačil ohlásit, ozve se hlas: "To jsi ty, zabičko?" "Ne," odpovídá otec, "tady je majitel rybníka."

Pozdě večer se džudista vrací z tréninku a spatří v pasáži Alfa na Václavském náměstí dva muže, jak se spolu potýkají. Přiskočí tedy slabšímu na pomoc a několikrát pádnými údery silnějšího zahnal. "Mockrát děkuji, kolego," řekl zachráněný. "Přišel jste v pravý čas. Tady máte 200 marek." "Co vás napadá," brání se džudista, "to byla moje povinnost." "Ne, ne," oponuje mu zachráněný. "Chlap měl u sebe 400 marek, polovina je vaše."

Muž se vrátí nečekaně domů a najde svou ženu v posteli s jiným mužem. "Co to má znamenat?" ptá se a manželka klidně odpoví: "Máme barevnou televizi, automatickou pračku, novou chladničku s mrazákem? Máme! A ty jsi na to nedal ani kačku, tak se laskavě uklidni." "Hned ho přikrej," říká muž, "co kdyby nastydlu a my potřebujeme nové auto."

Český Gibraltar

Jan Plavec

Když jsem v březnu 1972 sestoupil po můstku lodě "Princess of Tasmania" na břeh Tasmánie stejně zelené jako jsem po bouřlivé plavbě přes Bass Strait byl tehdy i já, měl jsem pro ni jednoduchý plán: Udržet se tu zuby - nehty, pracovat, našetřit peníze, získat občanství... a pryč!

Ostrovky jižního Pacifiku volaly tesklivou písní ukulele. Sen chudého chlapce z podkrkonoší byl na dosah ruky - holá prsa, břišní tance, sukénky z trávy, dunění bubnů, mistonáři v kotlich... již zítra, pozítří, za rok, nejdéle za dva roky se to stane skutečností! Pochyboval jsem však, že to celé ty dva roky vydržím. Vždyť i vojna byla nekonečným peklem a ta poprsí, když už byla, tak chlupatá a v kotlich bublala při nejlepší káva s brómem. Byl jsem prostě rozšoupaný cestováním (bohužel trochu pozdě, díky železné oponě). Svět táhl!

Nemohl jsem tenkrát pochopit národu zdejších domorodců dávajících mi pomalá svezení klikatými siničkami Tasmánie. "Cestovat? Kam bych jezdil! Jako kluk jsem byl jednou na severu v Launcestonu A TO MI STAČILO! Má je doma dobře," "A to vás to bydlo alespoň někdy trochu nepálí? snažím se získat ospravedlnění mých tuláckých choutek. "Teď už ne. V šedesátým sedmým nám ve velkých požárech shořel dům se vším všudy. Od té doby prašíme koberce na trávníku, nebo v zimě na sněhu." A co palmy, kokosy, vlahý vánek, tropické západy, hulla hulla... to vás neláká?"

"Nep. Není to dobré pro ovce. Footrot!" Pořídil jsem se sobě na nohu... má pravdu, ale k řasu s tím. I kdyby mě s toho mělo narůst kopyto, na Tahiti se musím dostat. Plíseň - neplíseň. Hned jsem také šel zjišťovat spoje na nejbližší ostrov. K nemilému překvapení jsem zjistil, že "New Zealand Steamship Company" nemá s Novým Zélandem nic společného. Je to jen "off shore company" na zašívání zisků. Na Nový Zéland žádné lodě z Tasmánie nepremávaly. Natož letadla! Nezbyvalo mi než si pořídít vlastní. Loď, samozřejmě. Koupil jsem ji, naučil se

plachtit a navigovat a uvázat pět druhů uzlů. To trvalo trochu déle než plánované dva roky. Po pěti letech jsem byl konečně připraven. Loď "ship-shape", naložená proviantem a dary pro domorodce, kapitán - starý mořský vlk. Vrásčitou tváří jsem hleděl na východ do Tasmanova moře. To by v tom byl čert, abych nedoplul k toužebným ostrovům lásky!

Poslal ženskou. Oženil jsem se a řekl si - odložme to na chvíli. A potom, jak tak čas plynul a příliv a odliv stoupal a klesal pod okny "Bohemie", mě jednoho dne napadla skvělá myšlenka: Proč z toho neudělat další rekord! Byl jsem už v Austrálii nejjihnější, v Pacifiku nejnižší ležící a na jižní polokouli nejlépe situovaný našinec, tak proč se nepokusit o super-rekord - nejsolidnější Čechoslovák NA SVĚTĚ!

Už je vidím jak se ženou - svalnatí kulturisté, lehké i těžké atletky - píchnout prstem, strčit si do mně... Jen si poslužte! Padnu k zemi, možná se i odkutálím pár metrů, to ale nic nezmění na skutečnosti, že ve světě plném nepokoje, chaosu a frenetického pohybu, jsem bod na který je možno se spolehnout, o který je možno se opřít (poeticky vzato). Jsem prostě doma. Zatelefonojte - zdvihnu sluchátko, zatukajte na dveře - otevřu je, zaparkujte na dvoře - než vypnete motor, vynořím se z houští. Sedím na zadku a sedím spokojen. Ne den, týden, měsíc nebo jeden rok. Ne dva roky, pět roků, patnáct, osmnáct nebo devatenáct roků, ale rovných dvacet! Dvacet let jsem již v Tasmánii (15 z nich v Bohemii) a nehnul jsem se. Zapoměl jsem co to je dovolená s ROH, zájezd s Čedokem nebo jen stopem. S vojáky necvičím, služební a sudijní cesty nekonám. Jsem tu v závěťci cestovního ruchu. Sám jsem se vlastně stal turistickou atrakcí. A když po těch pár návtěvnících - světoběžnících vyklepámbláto z běhounu, vzpomenu si s úsměvem na svá učednická léta.

Kdysi, coby aktivní sportovec jsem jel autobusem na nějaké plavecké závody. Zpívaly se bojové písně, vládlo vzrušení a radost z výpravy. Za okny autobusu ubíhaly telegrafní sloupy širého světa - byl náš! Projížděli jsme zapadlou nedělní vesničkou a pod košatým stromem v

zahradě jsem tam zahlédl obrázek, který se mnou pak ještě dlouho zůstal jako oaza klidu a neděje během mých poutí horami, dolinami, pouštěmi a moři světa. V trávě tam na břichu ležela holčička a četla knížku. Na kračounký okamžik se tenkrát svět zastavila já spatřil jeho střed.

Dnes po dvaceti letech na Tasmánii jsem si konečně s sebou jist. Vim, že při nejmenším jeden Čechoslovák (pan Remek) byl ve vesmíru, tisíce jiných změnilo alespoň světadily, desetitisíce překročili státní hranici legálně či ilegálně. Zbytek, ať doma nebo v zahraničí se určitě pohnul více než těch 200 km, které mám v Tasmánii od břehu ke břehu maximálně k dispozici. I ta nerozumější babička neodolala a zajela k Balatonu na Bikover, do Lipska pro hodinky, k dceři do Hollywoodu nebo alespoň do severního teritoria vylézt na Oyers Rock. Každý někam jel! Jediným mým nebezpečím byla generace pounorových emigrantů. Mezi nimi mohl být někdo - vyjimečně moudrý člověk, který procestoval svět a už ho měl plný chrup - ač umělý, a kterému došlo, že v jeho věku má jeden sedět poblíž nemocnice a dělat dobrotu. Tuto hrozbu však zlikvidovala sametová revoluce. Sledoval jsem je dobře! Za ty dva roky tam jeli všichni: Polozit po Tatrách, položit kytičku - zahrabat prstíčkem na rovu maminky, mezi deskami v Supraphonu nebo v jablonecké bižuterii. Ukázat se, zablýskat se diamanty nebo alespoň novými Reeboks. Jeli tam letadly, vlaky, lodí (z Vidně), Mercedesy, autobusy a ti chudší na kole nebo pěšky. Dověkli se tam i ti v posledním tažení, ač se vraceli na nosítkách s hadičkou plasmu do žily. Vlna za vlnou, celá emigrace se vydala k rodným břehům. Jsou teď zpátky a celí udýchaní se ptají: "Byls doma?" a diví se kam se po děla libezná krajina mláď, kterou tam kdysi nechali a pět tisíc třicet osm dolarů a padesát centů co je to stálo.

Nestěžujte si! Dal jsem vám možnost. Dnes je již pozdě. Rekord je můj! Na celém světě není, kromě mě, Čechoslovák, který by se někde během posledních dvaceti let nepodíval (instituované osoby v to samozřejmě nepočítám). Vezměte to ale jako útěchu. Zatímco vy jste šacováni na celnicích a hraničních přechodech desítek nově

vyhlášených suverénních států, unaveně klimáte po letištních halách světa cukaje bolavými končetinami a slintaje otevřenými ústy, honíte s otevřenými kufry vlaky a taxíky deštivou nocí severní zimy, jste okrádání nebo předvádění na policejní stanice vojenských diktátůr či fundamentálních republik, nebo pod sirénou krkolomně odvážení k zapatlaným operačním sálům rozvojových zemí, zde, na konci světa, poblíž osy okolo které se ta naše rozklouzaná zeměkoule otáčí je našinec - pouhý človíček, avšak pevný bod, ke kterému můžete upřít svůj kalící se zrak, vztáhnout chvějící ruku, zašeptat přání, poslat myšlenku... Nezanikne v prázdnu! Zde stojím jak ta pověstná skála - pevný, nehnutečný, solidní.

Anebo spíš připomínám lod uvázlou na té skále?

VODOROVNĚ: A. Polynský nápoj; pravoslavní kněží; polední jídlo (slovensky). — B. Hrušeň; kos (expresivně); běžet. — C. Kultivovat půdu; acetylén; vodní bylina; skořápka mříz. — D. Povlak na peřinu; moravské město; norské sídlo; směnný obchod. — E. Uliť; derivát benzenu; obyvatel Asie; slovensky „mile“. — F. Tajenka — G. Německá řeka; tropická rostlina; severomoravské město; krátká árie. — H. Dílo malíře; let shora dolů; vinitá čára zdobící nádobu (archeologicky); dá; bel. — I. Slavnostní ukončení VS; provaz k uvazování dobytka; Vermův kapitán; slovensky „svět“. — J. Obruba (řídčeji); kov; obřad. — K. Smluvné setkání; věnované předměty; venkov (zastarale).

SVISLE: 1. Smyčka; citoslovce tlukotu. — 2. Středověké sídlo; blaho. — 3. Plovoucí kus ledu; topná látka; ovocný bonbón. — 4. Zámezi v míčové hře; dole; symbol lásky. — 5.

Všechno: korálový útes; francouzský spisovatel. — 6. Úřední spisy; staroegyptská bohyně; slovenská předložka. — 7. Verdiho opera; dílek (z zastarale). — 8. Rukavičkářská useň; rybářská síť. — 9. Sytit; Chateaubriandův spis. — 10. Slovenská předložka; osobní zájmeno; přířad. — 11. Oseti; lépe; produkty sopečných erupcí. — 12. Zóny; slovenské chlapecké jméno. — 13. Přizvuk ve verši; patřící Evě. — 14. Český filmový režisér; botanický název javoru. — 15. Olínka; neoděná; mužské jméno. — 16. Americký prezident; citoslovce zvuku zvonku; mužské jméno (26. 4.). — 17. Značka gramofonových desek (bývalá); portugalské sídlo; posunutí. — 18. Povel psovi; původní obyvatel Hispánie; foukat. — 19. Třetí palička (řídčeji); stará čínská mince. — 20. Hajdy; středověká klatba.

Pomůcka: apiol, iont, Lone, Maia, Muen, vlnice.

SPORTOVNÍ ZAJÍMAVOSTI

KOPANÁ

V předvečer zahájení jarní fotbalové ligy se konaly tiskové konference v Praze a v Bratislavě.

Slavisté mají zdravotní otazníky nad Suchopárkem, Šilhavým a Bergrem. Nemohou pro první zápasy počítat se zraněným Petroušem a distancovaným útočníkem Novákem, který se vrátil z Dukly Praha. Posílou se ukázal středopolař Tatarčuk z CSKA Moskva. Poslední novou tvář v kádru je Kalan z Karlových Varů. Červenobílí hrají své zápasy na hřišti Bohemians, o definitivní podobě jejich renovovaného stánku v Edenu se rozhodne za přítomnosti B.Korbela v březnu.

Slovan Bratislava, podzimní mistr má rovněž zdravotní problémy. Postihly tři klíčové hráče - Krištofika, Pecka a Vargu. Ekonomicky je na tom klub dobře, jeho hlavním sponzorem je firma Telemundi.

TENIS

Na Floridě byl zveřejněn nejnovější žebříček tenistek podle příjmů. Vede Monika Selešová z Jugoslávie s 312614 dolary, z čs. hráček je Helena Suková na 5. místě. Vydělala 118 875 dolarů a na 9. místě je Jana Novotná se 70 000 dolary.

Jimmy Connors přišel s nápadem, jak zvýšit přitažlivost jeho zamýšleného tenisového utkání s Monikou Selešovou. Chce, aby oba dali v sázku ze svého milion dolarů a vítěz by pak bral všechno. "Přepokládám, že pravidla nebudou Selešovou nijak zvýhodňovat," řekl Connors. "V tom případě bych rád viděl její jméno na šeku." dodal ironicky. Problém podle Connerse spočívá v tom, že zatím s ním nikdo vážně o zápase nemluvil. Manažeři by prý rádi domluvili utkání na březen do Las Vegas.

LEDNÍ HOKEJ

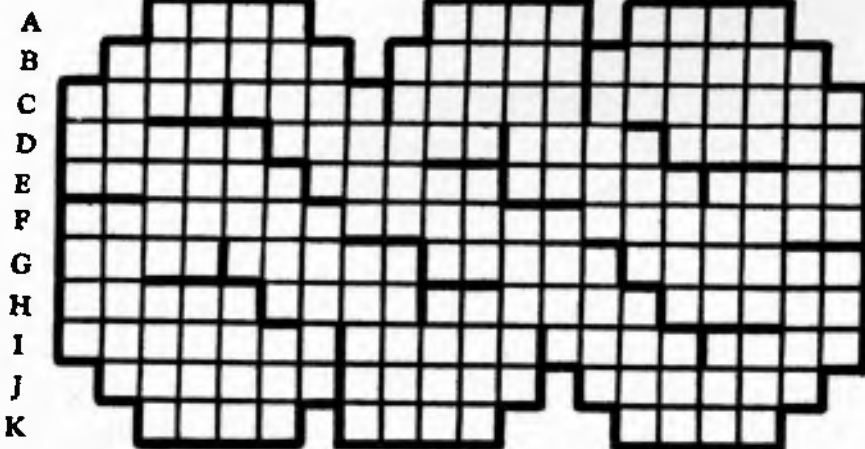
Mistrovství světa v ledním hokeji začne v Praze a Bratislavě 28.dubna a potrvá do 10.května. Není bez zajímavosti, že týmy jsou rozděleny do stejných skupin jako v Meribelu.

A skupina - SNS, Kanada, ČSFR, Norsko, Švýcarsko, Francie.

B skupina - Švédsko, Polsko, Itálie, Německo, Finsko a USA..

Předběžně se počítá s akreditací 500 novinářů, televizních a rozhlasových pracovníků. Úvodního dne v Bratislavě se účastní i prezident ČSFR Václav Havel, který šampionát slavnostně zahájí.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

EPIGRAM

„Nechtějme po jedné stepici, aby snášela dvě vejce denně, ...“
(dokončení epigramu Dagmar Hilarové v tajence).

BETONOVÁNÍ

všeho druhu odborně vyhotoví

MIREK

(02) 622 1712

L. & G. PERGL*Česká Optická Firma*

57 Pelham Street

CARLTON VIC. 3053

tel: (03) 663 6242

CUISINE ART CATERING*Pty Ltd*

dodá

veškeré lahůdky, zeleninové i ovocné saláty,
obložené mísy a další speciality

Přesné informace :

telefon: 525 3971

2 Kumulla Road, MIRANDA NSW 2228

Zlatá licence: 21481 C

ANTON SMITALA

zkušený truhlář

Nabízí služby všeho druhu, opravy nábytku,
veškeré práce se dřevem.

Tel: (02) 823 2685

Dr. JAN ROSA

odborný zubní lékař

Suite 8 - 560 Pennant Hills Road

WEST PENNANT HILLS

ordinuje : úterý - čtvrtek - sobota

tel. objednávky od pondělí do soboty

na čísle : 481 8878

L E O COMPUTERS Nabízíme od "Notebook" až do "Tower 486/33"
Systémy pro úřad nebo doma, pro navrhování i výrobučeský & slovenský "wordprocessor" T602
včetně opravného a překladového slovníku**SKODEX INTERNATIONAL**

Unit 3, 5-9 Hunter Street

PARRAMATTA, NSW 2150

Tel 891 3599

Fax 891 2058

LISACEK & CO

BARRISTERS & SOLICITORS

LEGAL ADVICE

1 st Floor, 69 a Grote Street

ADELAIDE S.A. 5000

Telephone : (08) 231 5909

APPLIED COMPUTER SYSTEMS

Pty Limited

CAD/CAM

specialists

MICROSTATION, DRAFTeasy, SMARTCAM

7 Boonah Street

WENTWORTHVILLE

NSW 2145

Tel: (02) 636 1873

Fax: (02) 631 2024

Mobile: 018 288 477

ALL INTERNATIONAL OFFICE MACHINES Prodej a opravy nových i starších
"typewriters, photocopiers & faxes"Dílna a obchod- 102 Percival Road
STANMORE, NSW 2048

Tel 5693 691 nebo 214 7402

Vladimír Bohdan

457 9443

Václav Novák

306 781

BONDI REMOVALS**FURNITURE REMOVALS****& STORAGE**

no job too small - no removal too large

LOCAL - COUNTRY

INTERSTATE - OVERSEAS

PHONE: 365 0993 FAX: 550 26 14

Hovoříme česky a slovensky.

HABER - PILOT
Pty Limited
PRODUCTION**AUSTRALSKÉ LISTY** měsíčník

Čechů, Moravanů a Slováků v Austrálii.

Vydává: **HABER-PILOT Pty. Limited**
7 Boonah Street,
WENTWORTHVILLE NSW 2145
Tel: (02) 636 1873 Fax: (02) 631 2024Vedoucí redaktorka: **Jana Haberová**Redakční spolupracovníci: **Karel Wendt**
Marcela Čechová
Jaroslav Kovaříček
Aleš Nebeský
Miloš Ondrášek
Bořek Šindler
Jan Plavec
Karel ŠindelářVýtvarná spolupráce: **Česťa Borkert**Názory redakce se nemusi ztotožňovat s obsahem příspěvků.
Uzávěrka dalšího čísla vždy dvacátého každého měsíce.

INZERCE:

Ubytování
ve středu Prahy pro 2-5 osob
35 DM za osobu
(delší pobyt se slevou)
Marta Charousová
Zlatnická 10 - PRAHA 1
pražský tel. : 231 4954**Vyučená kuchařka hledá**
jakékoliv zaměstnání i úklid.
Spolehlivá
tel. : (02) AH 6448 540**Padesátiletá, sportovně založená**
vdova, příjemného zevnějšku,
trvale žijící v ČSFR, se ráda
seznámí s inteligentním ne-
kuřákem s odvahou a smyslem
pro nové, za účelem sňatku.

Telefon večer: (03) 776 6906

PRODÁM
elektrický psací stroj
OLIVETTI ET111,
čs. klávesnice, široký válec,
computer interface, několik
typů psacích koleček, (Daisy
wheels), jako nový \$ 380.-
S.J.Janda
tel: (02) 792 3039
fax (02) 792 1947**Učeň - automechanik**
(2.ročník)
hledá zaměstnání
s možností dokončením
vzdělání
MICHAL - (02) 6221 712**Prodám 3+1 mod. byt,**
ve 4.p zděný 5.patrový dům
s výtahem v Hradci Králové
\$ 20,000 nebo 460,000 Kčs
jiná nabídka možná
tel: (071) 25 3981**AVRO film**
video**ZAJISTÍ :****Video záznamy všeho druhu,**
převod českých černobílých
kazet na barevný australský
system (SECAM na PAL)
převádění rodinných
filmů na video12 Harrod Street
PROSPECT
NSW 2149 tel.: (02) 621 7586**WORLD - WISE TRAVEL**
cestujte pohodlně a promyšleněVymyslíme pro vás nejvýhodnější
cestovní plán cesty kolem světa,
návštěvy doma, nebo cestu po Austrálii
Najdeme nejvýhodnější spojení,
zajistíme ekonomické, ale kvalitní
ubytování při mezi přistání v Singapu-
ru, Bangkoku či kdekoli jinde na
světě.254 Blackburn Road
Syndal 3149 FAX : (03) 803 8730
tel. (03) 803 9037, 802 9066**Architekt**
HENRY ROSSLER
F. R. A. I. A.222 Edgecliff Rd.
WOOLLAHRA, NSW 2025
Tel : 387 2257
Fax : 387 2913**Plány na council, stavební dohled,**
všechny druhy staveb,
přestavby, nové domy, home units,
továrny, commercial, nemocnice,**DIVER'S MECCA****Všechno pro potápěče**
O DOVOLENÉ V QUEENSLANDU
se naučte potápět na **HERVEY BAY.**
Ideální podmínky: - teplá voda
- potopené lodě
- korály
- spousta rybInstruktor: **Vladimír Novák**
tel: 071-25 1626 fax: 071-25 1833**472 ESPLANADE,**
HERVEY BAY - QLD, 4655Předplatné na **AUSTRALSKÉ LISTY** CENA \$2.60

Jméno _____

Ulice _____

Město _____ Stát _____

P. Code _____ Tel. _____

Vystřihněte a odešlete s poplatkem na
HABER PILOT PRODUCTION
7 BOONAH STREET
WENTWORTHVILLE 2145Předplatné - zaškrtněte
První polovina 1992 .....
Celý rok 1992 ..... \$15.60
 \$31.20

**CESTUJTE S NÁMI
DO CELÉHO SVĚTA**

1st Floor, 188 Commercial Road, Prahan 3181

Ph. (03) 510 2474, (03) 510 2482
A.H. (03) 878 8984 Fax (03) 510 2482
Lic. No. 31446

ZAŘÍDÍME:

Vaše cesty do celého světa, návštěvy z Československa,
cesty kolem světa, ubytování, půjčování aut,
EURORAIL- vlakem po Evropě, pojištění, cesty lodí,
cestování po Australii a další.

PODPORUJTE
ODEBÍREJTE
ČTĚTE

**AUSTRALSKÉ
LISTY**
JEJICH BUDOUCNOST JE NA VÁS

**AIRBUS
A 310-300**

CSA

CZECHOSLOVAK

AIRLINES

FLY OK FLY ČSA

POHODLNÁ CESTA DO PRAHY A EVROPY
S VÝBORNÝM SPOJENÍM

SE SINGAPOREM A BANGKOKEM

Kontaktujte naše cestovní kanceláře nebo přímo:

CZECHOSLOVAK AIRLINES

Suite 808 Australia Square Tower

George Street, SYDNEY

Tel. 247 6196

CONTACT
P·R·I·N·T·I·N·G

A.C.N. 002 887 238

NAVRHNEME
GRAFICKY UPRAVÍME
KVALITNĚ VYTISKNEME
BAREVNĚ I ČERNOBÍLE
KATALOGY
OBCHODNÍ DOPISY
REKLAMNÍ NABÍDKY
SVATEBNÍ OZNÁMENÍ
VIZITKY
A DALŠÍ

Unit 4, 175 Gibbes Street
CHATSWOOD, N.S.W. 2067, AUSTRALIA
Tel. (02) 417 8555 Fax. (02) 417 5510

Superior Performance At An Affordable Price